

Arrest

nr. 203 586 van 7 mei 2018
in de zaak RvV X / IV

In zake: X

Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaat Z. CHIHAOUI
Landsroemlaan 40
1083 GANSHOREN

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Ghanese nationaliteit te zijn, op 23 april 2018 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 6 april 2018.

Gelet op de artikelen 39/77 en 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 27 april 2018 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 2 mei 2018.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken D. DE BRUYN.

Gehoord de opmerkingen van de verzoekende partij en haar advocaat Z. CHIHAOUI en van attaché K. GOOSSENS, die verschijnt voor verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

De bestreden beslissing luidt als volgt:

"A. Feitenrelaas

U verklaarde over de Ghanese nationaliteit te bezitten en tot de Kotokoli-stam te behoren. U werd geboren in Accra, meer bepaald in de wijk Nima. Als baby verhuisde u met uw ouders naar Togo. U woonde een vijftal jaar in Togo. Uw vader overleed in Togo. Nadien keerde u terug met uw moeder naar Accra, deze keer in de wijk Madina.

Toen u 15 jaar oud was, kreeg u een relatie met D. (...), een leerling die op dezelfde middelbare school zat als u.

Later, meer bepaald in december 2014, kreeg u een tweede homoseksuele relatie; deze keer met P. B. (...). Op 4 juni 2015 ging u naar de bar met P. (...). Jullie vroegen aan de taxichauffeur om jullie op te wachten, zodat hij jullie daarna kon terugbrengen. Bij afloop, ging u met P. (...) in de taxi zitten. U kuste hem, toen plots op het raam werd geklopt. Het betrof iemand die instond voor de veiligheid van uw wijk. Hij belde een vriend van hem. Samen brachten ze jullie naar het huis van P. (...). Daar contacteerden ze mannen van de bewakingsgroep, White Chapel. Ze hielden jullie enkele uren in het huis van P. (...) tot de leden van White Chapel aankwamen. Ze sloegen jullie met metalen voorwerpen en riemen. Uw schedel en oogkas werden gebroken ten gevolge van het geweld. U kon ontsnappen. U weet tot op heden niet wat er gebeurde met P. (...). U ging met een taxi naar Mr G. (...), een laborant in Madina. U vertelde hem dat u homoseksueel was. Hij bracht u naar het ziekenhuis. Een dag na de aanval publiceerde Mr G. (...) een artikel op het internet over het incident. Hij regelde eveneens uw reis naar China.

U reisde van Ghana naar China in september 2015 met een paspoort dat werd aangevraagd in juli 2015. U verbleef 2 jaar en 6 maanden in China. Nadat u geen werk meer vond en na problemen tussen Chinese burgers waar u bij verbleef, besloot u China te verlaten. U reisde met uw paspoort van China naar België. U kwam aan op 12 maart 2018. U raakte uw paspoort kwijt op de luchthaven van Brussel. De toegang tot het Belgisch grondgebied werd u geweigerd aangezien u geen geldige verblijfsdocumenten op zak had bij aankomst. U werd opgesloten in het transitcentrum Caricole. U diende diezelfde dag, op 12 maart 2018, een verzoek tot internationale bescherming in bij de Belgische asielinstanties.

U legde een internetartikel neer (dd 4 juni 2015), een medisch attest van de Top Heart Clinic in Accra, een internetartikel (dd 17 juni 2011), een kopie van de wikipedia-pagina "LGBTI rights in Ghana", een foto van uzelf en een rapport van Human Rights Watch "Ghana: Discrimination, Violence against LGBT People (dd 8 januari 2018).

B. Motivering

Na grondige analyse van het geheel van de gegevens in uw administratief dossier, moet vooreerst worden vastgesteld dat u géén elementen kenbaar hebt gemaakt waaruit eventuele bijzondere procedurele noden kunnen blijken, en dat het Commissariaat-generaal evenmin dergelijke noden in uw hoofdte heeft kunnen vaststellen.

Bijgevolg werden er u geen specifieke steunmaatregelen verleend, aangezien er in het kader van onderhavige procedure redelijkerwijze kan worden aangenomen dat uw rechten gerespecteerd worden en dat u in de gegeven omstandigheden kunt voldoen aan uw verplichtingen. Gelet op wat voorafgaat, is het Commissariaat-generaal van oordeel dat uw verzoek om internationale bescherming onderzocht en behandeld kan worden onder toepassing van artikel 57/6/1, §1 voor versnelde procedures en 57/6/4, eerste lid voor procedures aan de grens van de Vreemdelingenwet.

Het feit dat u waarschijnlijk, te kwader trouw, een identiteits- of reisdocument dat uw identiteit of nationaliteit had kunnen bewijzen, hebt vernietigd of u ervan hebt ontdaan, rechtvaardigde dat er een versnelde procedure werd toegepast bij de behandeling van uw verzoek. U legde immers vage verklaringen af met betrekking tot het beweerdte verlies van uw paspoort. U verklaarde dat u het paspoort nog had toen u in het vliegtuig naar Brussel zat, maar dat u het plots kwijt was. Deze verklaringen over uw paspoort wijzen op een poging informatie over uw identiteit(sdocumenten) achter te houden. Bovendien legde u tegenstrijdige verklaringen af over de aanvraag van dit paspoort (zie verder), en meer bepaald wie het paspoort aanvraagde en wanneer. Deze vormen een sterke aanwijzing dat u probeerde relevante informatie over uw paspoort - en bijgevolg uw identiteit - achter te houden. Nochtans is deze informatie doorslaggevend om uw verzoek te beoordelen. Gelet op wat voorafgaat, is het Commissariaat-generaal van oordeel dat uw verzoek om internationale bescherming onderzocht en behandeld kan worden onder toepassing van artikel 57/6/1, § 1 voor versnelde procedures van de Vreemdelingenwet.

U werd opgeroepen op 19 maart 2018 voor een persoonlijk onderhoud op 28 maart 2018 in het kader van een versnelde procedure van uw verzoek tot internationale bescherming. Het feit dat u de autoriteiten hebt misleid door informatie of relevante documenten, die hadden kunnen dienen ter bepaling van uw nationaliteit en identiteit, achter te houden, rechtvaardigde dat er een versnelde procedure werd toegepast bij de behandeling van uw verzoek tijdens deze fase van oproeping van de procedure.

Er dient te worden vastgesteld dat u doorheen uw verklaringen onvoldoende gegevens of elementen hebt aangehaald waaruit blijkt dat u uw land heeft verlaten uit een 'gegronde vrees voor vervolging' in de zin van de Vluchtelingenconventie van Genève of een 'reëel risico op lijden van ernstige schade' zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming.

U verklaarde uw land van herkomst te zijn ontvlucht omdat u vervolging vreest omwille van uw homoseksuele geaardheid, maar volgende bedenkingen dienen bij uw verklaringen aan het Commissariaat-generaal te worden gemaakt.

Op een asielzoeker rust de verplichting om van bij aanvang van de procedure zijn volle medewerking te verlenen bij het verschaffen van alle relevante en correcte informatie aan de asielinstanties over zijn asielaanvraag, waarbij het aan hem is om de nodige feiten en relevante elementen over zijn asielrelaas, identiteit, verblijfplaatsen en eerdere asielaanvragen aan te brengen bij de asielinstanties. De medewerkingsplicht vereist dus van u dat u volledige en correcte verklaringen aflegt en waar mogelijk documenten voorlegt met betrekking tot uw identiteit, uw nationaliteit, de landen en plaatsen van eerder verblijf, eerdere asielverzoeken, reisroutes en reisdocumenten. Niettegenstaande u bij de aanvang van uw gehoor uitdrukkelijk gewezen werd op de medewerkingsplicht die op uw schouders rust (gehoorverslag CGVS, p2) blijkt uit het geheel van de door u afgelegde verklaringen en de door u voorgelegde stukken duidelijk dat u niet heeft voldaan aan deze plicht tot medewerking. Er dient immers vastgesteld te worden dat, doorheen het geheel van de door u op het CGVS afgelegde verklaringen, danig veel onwetendheden, tegenstrijdigheden, incoherenties, ontwijkende en wijzigende antwoorden op te merken vallen, die fundamenteel en volledig afbreuk doen aan de geloofwaardigheid van het door u geopperde asielrelaas, gebaseerd op de door u voorgehouden homoseksuele geaardheid, waardoor u verklaarde uw land te zijn ontvlucht.

Hoewel het CGVS erkent dat het niet gemakkelijk is op objectieve wijze uw seksuele geaardheid te bewijzen, mag het CGVS wel van een asielzoeker die zichzelf identificeert als homoseksueel, verwachten dat hij overtuigend is voor wat zijn beleving en zijn levensweg met betrekking tot zijn seksuele geaardheid betreft. Dit werd u op verschillende momenten tijdens het gehoor verduidelijkt.(gehoorverslag, p2 en p15) Het CGVS mag met andere woorden van een asielzoeker die zegt een vrees te hebben of een risico te lopen omwille van zijn homoseksuele geaardheid en relaties, een omstandig, gedetailleerd en spontaan relaas verwachten. Dit is in casu niet het geval.

Er kunnen immers volgende bedenkingen te worden gemaakt bij de door u beweerde biseksuele geaardheid en homoseksuele relaties.

Ten eerste, kon u enkel oppervlakkige, inconsistente en ontwijkende verklaringen afleggen over uw belevingen en ervaringen bij de bewustwording/ontdekking van uw homoseksualiteit.

U benadrukte dat uw geaardheid uw beslissing was en dat u dit wou doen. U verklaarde dat u blij was met wat u had besloten.(gehoorverslag, p8) Wanneer werd gevraagd of uw besef dat u homoseksueel was, een evolutie was, verklaarde u van niet. U verklaarde dat het "meteen" gebeurde en "magisch" is.(gehoorverslag, p12) U verklaarde dat u voor het eerst hoorde over homoseksualiteit toen u jong was en u leerde dat homoseksualiteit een manier van leven was voor de rijken. U besepte pas later dat u zelf homoseksueel was. U besepte dat u aangetrokken was tot het mannelijke geslacht toen u in junior high school zat.(gehoorverslag, p8) Dat besef kwam toen u dacht dat u kon doen wat u wou. U "besloot het gewoon".(gehoorverslag, p12) Gevraagd over het moment dat u zich realiseerde dat u aangetrokken was tot personen van het mannelijke geslacht, antwoordde u dat u het wou "proberen" en dat u dacht dat het "cool" was.(gehoorverslag, p6) U verwees naar de grenzeloosheid en het recht om te doen wat u wou. Gevraagd hoe u zich dat begon te realiseren, antwoordde u in eerste instantie door algemeen te verwijzen naar het feit dat iedereen recht heeft om lief te hebben wie hij wil. U verklaarde dat u verschillend wou zijn.(gehoorverslag, p8)

Er werd u gevraagd om te praten over het moment dat u zich bewust werd van uw geaardheid, nog voor u een relatie begon met D. (...). U verklaarde dat u besliste om homoseksueel te zijn.(gehoorverslag, p10) U verklaarde dat u niet wist of mensen achteraf kunnen beslissen om niet meer homoseksueel te zijn.(gehoorverslag, p11)

Men kan verwachten dat een heel bewustwordingsproces voorafgaat aan het moment dat u voor het eerst zou beseffen dat u zich aangetrokken voelt tot iemand van het mannelijke geslacht– zeker gezien de complexe realiteit waarmee een homoseksueel, opgroeiend en levend in een homofobe

maatschappij als de Ghanese mee wordt geconfronteerd.(zie administratief dossier) Naar dergelijk ontdekkingsproces verwees u echter op geen enkel moment tijdens het gehoor. U benadrukte op verschillende momenten dat u besloot om homoseksueel te worden, als zijnde een momentopname.

Zeer opmerkelijk is de vaststelling dat u uw ontdekking op verschillende momenten linkte aan het feit dat u geen relatie had met meisjes. Zo verklaarde u dat uw geaardheid een beslissing was die gebaseerd was op uw verhouding met meisjes.

Gevraagd of u ooit aangetrokken was tot iemand van het vrouwelijke geslacht, antwoordde u dat u nooit een meisje "knap" had gevonden.(gehoorverslag, p6) U verklaarde dat u beseftte dat u aangetrokken wat tot mannen, omdat meisjes nooit naar u toe kwamen.(gehoorverslag, p8) Gevraagd over dit specifieke moment vertelde u: "Het is was het is. Geen relatie met meisjes. Geen enkele toenadering. Ik die zeg: Ik hou van u, dat was er niet."(gehoorverslag, p12) U verklaarde nooit twijfels te hebben gehad, aangezien u nooit vrouwen in uw leven had.(gehoorverslag, p12) Er werd u gevraagd om te vertellen over het moment voordat u het zelf had geaccepteerd. U verwees enkel naar het feit dat u geen interesse had in meisjes en zij niet in u.

U verklaarde dat u nooit geslachtsgemeenschap had met een meisje en dat u dat "ok" vond.(gehoorverslag, p12) Nogmaals dient te worden vastgesteld hoe u de bewustwording van uw geaardheid voornamelijk linkt aan het niet benaderen van meisjes. Gevraagd of u nog om andere redenen dacht dat u homoseksueel was, antwoordde u enkel dat u een verlangen voelde voor mannen en dat u er "gewoon voor moest gaan". Weer verwees u naar het feit dat u het "normaal" vond.(gehoorverslag, p12)

Door bovenstaande inconsistente en simplistische verklaringen met betrekking tot de verschillende momenten van uw bewustwordingsproces rond uw geaardheid, oversteeg u op geen enkel moment de oppervlakkige opsomming van losstaande gebeurtenissen met betrekking tot uw zelfverklaarde homoseksualiteit. Van iemand die zich bewust wordt van zijn geaardheid die alles behalve vanzelfsprekend is in het land waar hij zich in bevindt, kan men verwachten dat deze bewustwording en het bijhorende proces een diepe indruk heeft nagelaten en hier dus bijgevolg consistente en niet-oppervlakkige verklaringen over kan afleggen. Uit voorgaande, blijkt echter dat u dit niet kan. Het komt bijzonder bevreemdend over wanneer u verklaart uw ontdekking en bewustwording als een "beslissing" te hebben ervaren, die bovendien vooral gebaseerd is op het gebrek aan toenadering van en naar personen van het vrouwelijke geslacht. Daarbij verwees u op verschillende keren naar hoe "normaal" dit voor u was. Uw inconsistente antwoorden, geven veeleer blijk van een gebrek aan inzicht in de realiteit waarmee een homoseksueel in de Ghanese samenleving geconfronteerd wordt bij de bewustwording van de eigen seksuele geaardheid, en de manifest vijandige perceptie ervan door de burgerlijke maatschappij.(zie administratief dossier) Uw onvermogen blijkt te geven van reflectie of twijfel bij de ontdekking van uw homoseksuele geaardheid bij de manier waarop u met dit besef omging, en onrechtstreeks ook met het besef dat u tegelijk in een maatschappij leefde die manifest vijandig staat tegenover de gevoelens die u ervaren zou hebben, door te stellen dat uw geaardheid een beslissing was, getuigen van een dermate onvermogen om uw, door u geopperde, ervaringen te schetsen, kaderen en uit te leggen, dat er ernstig en volledig afbreuk gedaan wordt aan de geloofwaardigheid van de door u geopperde homoseksuele geaardheid.

Ten tweede, legde u oppervlakkige en inconsistente verklaringen af u over de gevoelens die de ontdekking en bewustwording van uw geaardheid met zich meebracht.

Gevraagd hoe u zich voelde toen u realiseerde dat u anders was, verklaarde u dat u voelde dat u anders was en dat u zich eerst afvroeg wat er gaande was, om meteen erna het "ok" te vinden om anders te zijn. Wanneer u werd gevraagd waarom het aan het begin vreemd voor u was, verklaarde u dat het niet vreemd voor uzelf was, maar enkel voor de mensen in uw omgeving. Zo verwees u naar de mensen waarmee u voetbalde. Wanneer u gevraagd werd waarom u het wel normaal vond en uw omgeving niet, verklaarde u dat het normaal was "binnenin", dat u er "cool" over deed en dat u er "gewoon" aan werd. Gevraagd hoe u zich voelde over de discriminaties toen u voetbalde, antwoordde u dat u zich heel slecht voelde en dat u er met niemand over kon praten, omdat de meeste laaggeschoold waren. U hield van voetbal, dus u besloot om verder te voetballen en u niets van de discriminaties aan te trekken.(p11) Gevraagd hoe u zich voelde omwille van de afstand die u nam van uw vrienden door uw geaardheid, antwoordde u dat u wist wat u deed. U verklaarde dat het moeilijk en niet moeilijk was tegelijkertijd. (gehoorverslag, p9) Door op deze manier vaag te blijven, ontweek u nogmaals de kans om te vertellen over wat u voelde wanneer u problemen kreeg omwille van uw geaardheid.

U vertelde over vervolgingen die andere homoseksuelen in hun land doorstonden.(gehoorverslag, p16) Wanneer u gevraagd werd hoe u zich daarbij voelde, antwoordde u eerst dat u aan het begin "ok" was. Even later verklaarde u dan weer dat u aan het begin dacht: "Dat kan ook gebeuren in mijn wijk als ze het weten. Ze gaan mij levend begraven."(gehoorverslag, p16) Wanneer u werd gevraagd hoe u zich voelde bij de gevaren van uw geaardheid die uzelf verschillende keren benadrukte, antwoordde u: "Het risico is echt.(...) Maar ik voel me normaal bij mezelf." (gehoorverslag, p10) U verwees evenwel naar de problemen in de samenleving, maar u kon het niet linken aan enige twijfel die u ooit zelf zou hebben gehad over uw geaardheid. U was voor uw ontdekking "blij" alsook tijdens de ontdekking. Even later verklaarde u dat u eenzaam was, "maar dan ook weer niet".(gehoorverslag, p12)

U verklaarde dat uw moeder uw geaardheid niet kon accepteren. Toen u werd gevraagd hoe u zich daarbij voelde, antwoordde u dat jullie er nooit een gesprek over hadden gehad. Wanneer de vraag nogmaals werd herhaald, herhaalde u dat ze het niet accepteerde. Wanneer de vraag voor een derde maal wordt gesteld, antwoordde u vaag: "Ik zou niet zeggen dat ik mij daar normaal over voel. We hadden nooit een gesprek erover. Ze hoorde er enkel roddels erover."(gehoorverslag, p15) Wanneer de dossierbehandelaar u nogmaals expliciet wees op het belang open te zijn over uw eigen gevoelens en ervaringen, begon u over wat uw moeder voelde. Toen de dossierbehandelaar u nogmaals de kans gaf om over uw gevoel hierover te praten: "Dat is wie ik ben. Je laat mensen gaan. Mijn moeder kan dat niet veranderen."(gehoorverslag, p15) Op deze manier ontweek u nogmaals een link te leggen tussen de buitenwereld en uw persoonlijke gevoelens.

Gevraagd of u zich voor D. (...) ooit had aangetrokken gevoeld tot een man, antwoordde u ervoor naar gay bars te zijn gegaan.(gehoorverslag, p6) Dit was de eerste keer dat u in contact kwam met mensen die homoseksueel zijn.(gehoorverslag, p7) U hoorde over gay bars via (homofobe) vrienden.(gehoorverslag, p6-7) Gevraagd naar het moment dat u naar gay bars begon te gaan, vertelde u dat het "cool" was. Gevraagd hoe u zich voelde om voor het eerst in aan gay bar te zijn, antwoordde u dat u opgelucht was en dat het "cool" was.(gehoorverslag, p7) Wanneer u werd gevraagd of u nog andere dingen voelde, vertelde u dat men niets anders kan voelen dan opluchting. U bevestigde even later dat u opgelucht was om in de bar te zijn, omdat u zich in uw wijk moest verstoppen.(gehoorverslag, p7) U verklaarde dat de bars gescheiden zijn van de wijk waar u bedreigingen kreeg. (gehoorverslag, p7) Het is opmerkelijk dat u erbij bleef enkel "opgelucht" te zijn in de bar, en nergens verwees naar een bepaalde onzekerheid om zich voor het eerst te midden van lotgenoten te zijn, die allen risico lopen op vervolging, net zoals u.

D. (...) was de eerste persoon aan wie u vertelde over uw geaardheid. Toen u werd gevraagd hoe dat voor u voelde om voor het eerst aan iemand te vertellen dat u homoseksueel was, ontweek u om te praten over uw gevoelens en verklaarde u dat u al vanaf het begin voelde dat D. (...) homoseksueel was, maar dat jullie beiden het niet meteen durfden te vertellen. U kwam niet verder dan te verklaren dat u het "cool" en leuk vond om het voor het eerst aan iemand te vertellen.(gehoorverslag, p8)

Uw onvermogen blijkt te geven aan de manier waarop u met het besef van uw geaardheid, alsook de reacties in uw omgeving omging, getuigen van een dermate onvermogen om uw, door u geopperde, innerlijke ervaringen te schetsen, kaderen en uit te leggen, dat er ernstig en volledig afbreuk gedaan wordt aan de geloofwaardigheid van de door u geopperde geaardheid. U lijkt uw geaardheid zonder al te veel twijfels of onzekerheid te hebben aanvaard wat als opmerkelijk kan beschouwd worden gezien het feit dat u opgroeide in een homofobe omgeving in uw land van herkomst.

U legde zeer opmerkelijke verklaringen af over hoe u de relatie tussen uw geaardheid en uw religie ervaarde.

U verklaarde dat uw religie homoseksualiteit niet accepteert. U verklaarde dat God u "zo" heeft gecreëerd. Wanneer u werd gevraagd hoe u zich voelde over uw religie die uw geaardheid niet accepteert, vergelijkt u het religieuze verbod op homoseksualiteit, met het religieuze verbod op alcoholconsumptie.(p9) Verder verwees u op geen enkel moment naar een persoonlijke ervaring. Wanneer u nogmaals gevraagd werd hoe u zich daarbij voelde, verwees u niet naar zichzelf maar naar andere mensen in uw omgeving die u vervolgen en bedreigen omwille van uw geaardheid. Het is opvallend dat u verschillende keren ontweek om te vertellen wat uzelf voelde en ervaarde, door enkel te verwijzen naar handelingen van buitenstaanders, zonder enige verwijzing naar een persoonlijk gevoel. Wanneer u erop werd gewezen dat u nog steeds niet vertelde hoe u zich daarbij voelde, antwoordde u dat u zich normaal voelde. Dit is een opmerkelijke uitspraak gezien u zelf verwees naar de risico's die u loopt binnen uw religieuze gemeenschap door uw geaardheid.

Nog opmerkelijker is uw vergelijking tussen verkrachters en homoseksuelen binnen uw religie. Zo vertelde u het volgende: "Er zijn verkrachters die nog steeds moslim zijn. Gay zijn is niet erg. Het is gewoon een beslissing." Wanneer u werd gevraagd waarom u deze vergelijking maakte, verklaarde u dat uw religie verkrachters, terroristen en homoseksuelen op eenzelfde lijn plaatst. U verklaarde dat u vond dat verkrachting en terrorisme misdaden horen te zijn, maar homoseksualiteit niet. Aangezien u zelf verklaarde dat uw religie homoseksualiteit vergelijkt met verkrachting en terrorisme, zou men kunnen verwachten dat u op emotioneel vlak, meer zou kunnen zeggen dan dat u zich "normaal" voelt over het feit dat uw religie uw geaardheid niet accepteert. Wanneer gevraagd werd hoe het komt dat u zich normaal voelt, maar toch uw geaardheid verzwegen, verwees u nogmaals naar de reactie van buitenstaanders en dat u in 2015 bijna vermoord was. U bleef erbij dat u zich normaal voelde. Even later verklaarde u dat u het niet kon vertellen aan de buitenwereld, omdat u bang was voor de reactie van omstaanders.(gehoorverslag, p10)

Het is opvallend dat u op deze inconsistente wijze kon vertellen over uw persoonlijk band met uw religie omwille van uw geaardheid. Nochtans speelt religie een aanzienlijke rol bij maatschappelijke afkeuring van homoseksualiteit in Ghana.(zie administratief dossier) Er mag dan ook verwacht worden dat u uitgebreider zou kunnen vertellen over hoe u de positie van uw religie ten opzichte van homoseksuelen zelf ervaart.

Het geheel van de door u afgelegde verklaringen wat betreft uw homoseksuele geaardheid, geven geen enkele blijk van (werkelijke en doorleefde) ervaringen, evenmin van een andere (cultureel bepaalde) manier van beleving van de eigen geaardheid, maar duiden enkel op een volledig en manifest gebrek aan enige persoonlijke ervaringen. Gelet op de strafbaarstelling en het heersende sociale en religieuze stigma ten aanzien van homoseksualiteit in uw land van herkomst (zie administratief dossier) is dit gebrek bijzonder vreemd. Bovenstaande vaststellingen indachtig, kan er dan ook absoluut geen geloof gehecht worden aan de door u geopperde homoseksuele geaardheid en relaties.

Ten derde legde u tegenstrijdige verklaringen af over de risico's die uw geaardheid met zich meebrengen in uw land van herkomst.

Enerzijds verklaarde u dat u niet kon vertellen aan de buitenwereld dat u homoseksueel was, omdat u bang was. (gehoorverslag, p10) U verklaarde dat u meermaals bedreigd werd en dat uw leven in gevaar was.(gehoorverslag, p10, p16) Later verklaarde u ook dat u religieus vervolgd werd.(gehoorverslag, p18) U verklaarde dat men u sowieso ging vinden in Togo, of zelfs Burkina Faso. (gehoorverslag, p18) Aan het einde van het gehoor verklaarde u dat u in Afrika uw leven zou verliezen.(gehoorverslag, p19)

Toen u verklaringen aflegde over het moment dat u besloot homoseksueel te worden vertelde u dat u anders was en andere plannen had, maar dat u dat niet kon vertellen aan anderen. Wanneer u werd gevraagd om uw "plannen" te verduidelijken, verklaarde u dat u wist wat u moest doen om veilig te blijven.(gehoorverslag, p10)

U verklaarde dat dat u niet aan anderen ging vertellen dat u "anders" was, want dat zou veel "bullshit" geven.(gehoorverslag, p8) U werd verschillende keren gevraagd of u homoseksueel was. U ontkende telkens. (gehoorverslag, p7) U deed er alles aan om te voorkomen dat uw vrienden op de hoogte zouden komen van uw geaardheid. U wou afstand nemen omdat u niet wou dat ze op de hoogte kwamen van uw geaardheid. Zo vermeed u bepaalde activiteiten, zoals samen uitgaan.(gehoorverslag, p9) U deed evenmin mee met protesten voor rechten van homoseksuelen. U verklaarde dat u wist dat u niet kon strijden voor uw rechten, anders zou u het met uw leven moeten bekopen.(gehoorverslag, p16)

U verklaarde dat u gevaar liep door veiligheidsgroepen in uw wijk.(gehoorverslag, p18) Sinds u werd aangevallen door leden van zulke groeperingen, kon u niet zomaar vrij rondlopen. U werd zelfs gebeld door jongeren die instaan voor de veiligheid in uw wijk met de vraag of u homoseksueel was. (gehoorverslag,p7)

Anderzijds legde u verklaringen af over uw eigen gedrag die totaal niet stroken met de risico's die u zelf aanhaalde.

Zo vertelde u dat u de eerste keer dat u Mr G. (...) zag, hem vertelde dat u homoseksueel was. (gehoorverslag, p13) Dit was onmiddellijk nadat u een levensbedreigende situatie had meegemaakt juist omwille van uw geaardheid.

Dit is tegenstrijdig met uw verklaringen die wezen op een bepaalde voorzichtigheid omwille van het gevaar dat u zou kunnen lopen wanneer mensen op de hoogte zouden zijn van uw geaardheid. Bovendien vertelde u dat u ook aan de taxichauffeur die u bracht naar Mr G. (...) vertelde dat u homoseksueel was, omdat hij anders zou denken dat u een dief was. (gehoorverslag, p14) U verklaarde dat u niet wist hoe de taxichauffeur zou hebben gereageerd als u enkel zou zeggen dat u in een gevecht was. Toen de dossierbehandelaar opmerkte dat het vreemd was dat u het tegen de taxichauffeur zou vertellen, antwoordde u dat u de taxichauffeur niet kende, en dat de taxi's zo werken in Afrika. Deze verklaringen vallen evenmin te rijmen met verklaringen die uzelf eerder had afgelegd met betrekking tot de risico's die verbonden zijn aan het kenbaar maken van uw eigen geaardheid.

Dat u er alles aan deed zodat uw vrienden niet op de hoogte kwamen van uw geaardheid, maar dat u wel aan Mr G. (...) en een onbekende taxichauffeur zou vertellen dat u homoseksueel bent, terwijl u hen nooit eerder had gezien, ondermijnt de geloofwaardigheid van uw beweerde geaardheid. Dit door u beweerd gesteld risicovol gedrag is erg opmerkelijk te noemen en in tegenstrijd met uw eerdere verklaringen dat u de nodige voorzichtigheid aan de dag diende te leggen in uw land van herkomst.

In dezelfde zin is het zeer opvallend dat u P. (...) begon te kussen in de taxi, terwijl u eerder had verklaard dat jullie buitenshuis jullie relatie geheim hielden. (gehoorverslag, p9) Hierover verklaarde u dat het een "blijde dag" was. (gehoorverslag, p14-15)

Tenslotte werd er vastgesteld dat u een paspoort liet aanmaken nadat u werd aangevallen omwille van uw geaardheid. Wanneer u werd gevraagd of het risicovol was om een paspoort aan te vragen, verklaarde u dat Mr G. (...) alles regelde via de telefoon en dat u enkel gezocht werd in Madina-wijk. (gehoorverslag, p19) Nochtans had u eerder verklaard dat u nergens in Afrika veilig zou zijn.

Bovenstaande tegenstrijdige verklaringen ondermijnen verder uw vrees omwille van uw geaardheid. De risico's die u zelf ook al aanhaalde zijn bovendien een realiteit waarmee vele landgenoten met een homoseksuele geaardheid mee geconfronteerd worden. (zie administratief dossier) Door uw eigen tegenstrijdige verklaringen over de risico's die u liep omwille van uw geaardheid en uw gedrag, is het onaannemelijk dat u werkelijk in een homofoob land, zoals Ghana, als homoseksueel zou hebben geleefd.

Verder legde u tegenstrijdige verklaringen af met betrekking tot uw paspoort.

U verklaarde in eerste instantie dat u het paspoort aanvraag in het "paspoortkantoor" in Accra begin 2015. (gehoorverslag, p3) Later bevestigde u deze stelling door te verklaren dat u het paspoort aanvraag voor uw problemen. (gehoorverslag, p18) U verklaarde zelf dat uw problemen kreeg in juni 2015. (gehoorverslag, p9 en p16)

U wijzigde echter uw verklaringen wanneer de dossierbehandelaar confronteerde met informatie in uw dossier die stelt dat u het paspoort aanvraag in juli 2015. (gehoorverslag, p18) U verklaarde hierna dat Mr G. (...) het paspoort aanvraag na de problemen. U veranderde uw verklaringen door te stellen dat het lang geleden was en dat Mr G. (...) alles regelde. U was toen bewusteloos. (gehoorverslag, p19) U bent echter op eigen houtje met de taxi van het huis van P. (...) naar Mr G. (...) gegaan. U hebt hem verteld wat er was gebeurd voor u naar het ziekenhuis werd gebracht.

U verklaarde dat u zich had verward met uw verzekeringskaart. Wanneer u werd gevraagd wanneer u deze verzekeringskaart aanvraag, wist u het niet meer, omdat –zo verklaarde u zelf- u verward was. U verklaarde dat men in Ghana langs huis komt om zo een verzekeringskaart te laten maken. Even later verklaarde u dat u zich vergiste met uw geboortedatum, 13 december 1995. (gehoorverslag, p19)

U verklaarde dan dat Mr G. (...) het paspoort aanvraag in het paspoortkantoor van Accra en dat uw verzekeringskaart werd aangevraagd begin 2015. Het blijft onduidelijk waarom u dacht dat de ene vraag wel over uw paspoort ging en de andere vraag over uw verzekeringskaart. Op geen enkel moment tijdens het gehoor verwijst u naar uw verzekeringskaart, tot na de confrontatie van de dossierbehandelaar.

Deze verklaringen zijn geheel tegenstrijdig met uw eerdere verklaringen op vlak van de aanvraagdatum alsook wie het paspoort aanvraag.

Eerst en vooral wijzen uw initiële verklaringen over uw paspoort en de volgende tegenstrijdigheden over uw paspoort op een poging om relevante informatie over uw vrees achter te houden, hetgeen uw algemene geloofwaardigheid (en die van uw verklaringen over uw homoseksuele geaardheid en de daaraan door u gekoppelde vervolgingsfeiten) verder ondermijnt.

U legde verschillende documenten neer. Hierover dienen volgende opmerkingen te worden gemaakt:

Het eerste artikel (dd 4 juni 2015), betreft een internetartikel over de aanval waarvan u beweerde slachtoffer te zijn geweest. Het artikel vermeldt uw naam en foto.

Het internetartikel kan echter de ongeloofwaardigheid van uw homoseksuele geaardheid niet herstellen, evenmin die van de aanval zelf. Een online artikel kan immers niet beschouwd worden als een officieel document en de artikels die online verschijnen zijn niet per definitie waarheidsgetrouw. Komt daarbij dat corruptie in Ghana wijdverspreid is (zie administratief dossier), waardoor dergelijke artikelen met de nodige terughoudendheid moeten behandeld worden. Om dezelfde reden kan de authenticiteit van voorgelegd artikel niet zonder meer worden aangenomen.

Met betrekking tot het artikel dat u voorlegt, dient opgemerkt dat u pas verwees naar het artikel toen u verschillende documenten toonde, nadat de dossierbehandelaar opmerkte dat het leek dat u informatie op papier voor u had liggen op het moment van het videoconferentie-gehoor. Pas nadat u naar het artikel over David Tetteh sprak (zie verder), verwees u naar het artikel waar uzelf in vermeld stond.(gehoorverslag, p16) Hierdoor wekte u de indruk dat u de documenten zelf niet het hoofdelement van uw asielaanvraag vindt.

Het artikel maakt melding dat uw familie het incident heeft aangegeven. Dit is opvallend, want u verklaarde zelf dat uw moeder niet op de hoogte was van uw geaardheid.(gehoorverslag, p9)

Verder dient te worden opgemerkt dat er verschillende schrijffouten staan in het artikel en werd een inconsequent gebruik van hoofdletters vastgesteld. Het artikel heeft geen auteur, wat verder aansluit bij bovenstaande twijfels met betrekking tot de authenticiteit van dergelijke documenten.

Tenslotte verklaarde u zelf dat "niet iedereen" het artikel kan raadplegen,(gehoorverslag, p19) waardoor er evenmin een gegronde vrees bestaat enkel en alleen op basis van het artikel. Het artikel geeft verder de indruk dat de auteur begaan is met uw situatie. Zo vermeldt het artikel dat een goede "samantan" (vermoedelijk samaritaan) u kon helpen ontsnappen. Het artikel sluit af met de hoop dat de politie de daders zal vatten en dat de "jungle"-justitie moet beëindigd worden.(zie administratief dossier)

Dit artikel betreft, gelet op de vastgestelde ongeloofwaardigheid van uw verklaringen, een geënceneerde situatie die bezwaarlijk uw beweerde geaardheid kan ondersteunen. Hierbij dient erop gewezen dat documenten, zoals foto's en beeldopnames, enkel een ondersteunende werking hebben, namelijk het vermogen om de intrinsieke bewijswaarde van een plausibel en geloofwaardig relaas kracht bij te zetten. Op zichzelf vermogen documenten evenwel niet de geloofwaardigheid van een ongeloofwaardig asielrelaas, in casu gebaseerd op uw verklaarde homoseksuele geaardheid, te herstellen.

U diende eveneens een foto in. Hierop staan twee jongemannen in een winkel. Vermoedelijk bent u zelf een van hen. U verwees niet naar deze foto tijdens het gehoor. De foto bewijst niets over uw beweerde geaardheid.

Over het ziekenhuisattest dient het volgende te worden opgemerkt. Het ziekenhuis werd niet teruggevonden in de beschikbare informatie. Het attest verwijst naar verwondingen die op verschillende wijzen kunnen worden opgelopen. De vaststelling dat het attest verwijst naar de redenen van uw verwondingen, zijn een aanwijzing voor het gesolliciteerd karakter van het attest. Bijgevolg kan dit attest de ongeloofwaardigheid van uw asielrelaas niet herstellen.

Verder diende u twee andere internetartikels in: Een artikel werd gepubliceerd op 17 juni 2011 en verwijst naar David Tetteh, een ex-parlements lid die zijn ongenoegen over rechten van homoseksuelen uit. Uw naam staat er niet in vermeld. Ook het artikel van Human Rights Watch (dd. 8 januari 2018) geeft enkel informatie over de algemene situatie van LGBT's in uw land. U diende eveneens een wikipedia-pagina in over LGBT-rechten in Ghana. Ook deze behandelt enkel de algemene situatie in uw land. Het CGVS erkent dat de situatie voor LGBT's in Ghana ernstig is.

De artikels over de algemene situatie van LGBT's in uw land van herkomst, veranderen niets aan uw eigen verklaringen over uw eigen geaardheid.

Omwille van bovenstaande incoherenties en ongeloofwaardigheden met betrekking tot de verschillende aspecten van uw asielaanvraag, namelijk uw identiteitsdocumenten, asielrelaas en uw geaardheid, kan niet worden aangenomen dat u in Ghana werkelijk homoseksuele relaties bent aangegaan, en bijgevolg evenmin dat u er bent moeten vertrekken omwille van uw geaardheid. Derhalve kan er evenmin enig geloof gehecht worden aan de door u geopperde vervolgingsfeiten. Er dient eveneens te worden vastgesteld dat u geen 'reëel risico op lijden van ernstige schade', zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming, loopt of dat u zich kan beroepen op bedoelde vrees of risico in geval van een eventuele terugkeer naar uw land.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet."

2. Over de gegrondheid van het beroep

2.1. Het verzoekschrift

In een enig middel voert verzoeker de schending aan van artikel 3 van het Europees Verdrag tot bescherming van de rechten van de mens en de fundamentele vrijheden, ondertekend te Rome op 4 november 1950 en goedgekeurd bij wet van 13 mei 1955 (hierna: EVRM).

Na een theoretische uiteenzetting van de principes van het procedurele luik van voornoemde bepaling, past verzoeker deze theorie als volgt toe op onderhavig dossier:

"Zoals hierboven uiteengezet is verwerende partij gehouden aan een deugdelijk en rigoureuus onderzoek teneinde te kunnen voldoen aan het procedurele luik van artikel 3 EVRM. Een deugdelijk onderzoek houdt niet enkel in dat verwerende partij alle stukken dient te controleren en de nodige landeninformatie dient te consulteren, doch houdt tevens in dat zij het relaas van verzoeker op een deugdelijke wijze dient te analyseren.

In voorliggend dossier stelt verzoeker dat hij zijn land van herkomst ontvlucht is omwille van zijn seksuele geaardheid en het geweld waar hij hierdoor mee geconfronteerd werd.

Verwerende partij stelt in de bestreden beslissing op terechte wijze dat zij "erkent dat het niet gemakkelijk is op objectieve wijze uw seksuele geaardheid te bewijzen". Zij meent echter geen geloof te kunnen hechten aan zijn beweerde homoseksuele geaardheid, omdat hij naar de mening van verwerende partij onvoldoende open en diepgaand is over zijn ervaringen bij de bewustwording/ontdekking van zijn geaardheid, zijn gevoelens hieromtrent en de relatie tussen zijn seksualiteit en zijn religie.

Verwerende partij meent hierbij haar ideeën en stereotype benadering van homoseksualiteit en de beleving ervan in een andere cultuur in de plaats te kunnen stellen van de gevoelens en belevingen van verzoeker. Dit is in de eerste plaats problematisch omdat verwerende partij niet enkel dient te onderzoeken of verzoeker effectief homoseksueel is, doch ook dient te onderzoeken of hij, in zijn land van herkomst, "is perceived to be, a member of a social group constituted in terms of sexual orientation"³.

Verzoeker maakt gedurende zijn interview duidelijk dat hij door zijn omgeving werd gevraagd naar zijn homoseksualiteit: "Ze wisten niet dat ik gay was. Ik kleepte mij niet als een meisje. Ze zeiden: He, je kleept je wel anders. Ben je een zongo-jongen? Ik zei: Nee, ik ben geen zongo boy. Het is ok om anders te zijn. (...) Ze zeiden: Ben je een zongo boy: je kleept je als een zongo boy. Je moet meegaan naar de club. Ik ging niet uit met hen. Ik deed dat niet, want ik had andere plannen. Ik zei: ik ben geen zongo boy." (CGVS, p. 8)

Verzoeker werd derhalve gezien als een homoseksuele man, waarvoor het reële risico te Ghana tevens vast staat, doch hetgeen niet werd onderzocht door verwerende partij.

Dat voorts het eerste uitgangspunt van een controle van het asielrelaas inzake homoseksualiteit het volgende dient te zijn: "35. Self-identification as LGBT should be taken as an indication of the individual's sexual orientation. While some applicants will be able to provide proof of their LGBT status, for instance through witness statements, photographs or other documentary evidence, they do not need to document activities in the country of origin indicating their different sexual orientation or gender identity. Where the applicant is unable to provide evidence as to his or her sexual orientation, and/or there is a lack of sufficiently specific country of origin information, the decision-maker will have to rely on that person's testimony alone. If the applicant's account appears credible, he or she should, unless there are good reasons to the contrary, be given the benefit of the doubt.

36. In the assessment of LGBT claims, stereotypical images of LGBT persons must be avoided, (...)"⁴

Parallel hieraan verwijzen de Yogyakarta-principes in principe nr. 3 naar het belang van zelfidentificatie bij homoseksualiteit: "Each person's self-defined sexual orientation and gender identity is integral to their personality and is one of the most basic aspects of self-determination, dignity and freedom."⁵

In voorliggend dossier identificeert verzoeker zich ontegensprekelijk als zijnde homoseksueel. Dit wordt meermaals herhaald gedurende zijn interview, doch ook gedurende het voorbereidende interview van verzoeker is hij eenduidig omtrent zijn seksuele geaardheid. Het ontkennen van verzoekers zelfidentificatie als homoseksuele man raakt niet enkel aan zijn veiligheid, bij een gedwongen terugkeer naar zijn land van herkomst, doch tevens aan zijn waardigheid en vrijheid.

Dat ook de waardigheid van personen zeer nauw samenhangt met het artikel 3 EVRM:

"89. The word "dignity" appears in many international and regional texts and instruments (see paragraphs 45-47 above). Although the Convention does not mention that concept - which nevertheless appears in the Preamble to Protocol No. 13 to the Convention, concerning the abolition of the death penalty in all circumstances - the Court has emphasised that respect for human dignity forms part of the very essence of the Convention (see *Svinarenko and Slyadnev*, cited above, § 118), alongside human freedom (see *C.R. v. the United Kingdom*, 22 November 1995, § 42, Series A no. 335-C; and *S. W. v. the United Kingdom*, 22 November 1995, § 44, Series A no. 335-B; see also, among other authorities, *Pretty v. the United Kingdom*, no. 2346/02, § 65, ECHR 2002-III).

90. Moreover, there is a particularly strong link between the concepts of "degrading" treatment or punishment within the meaning of Article 3 of the Convention and respect for "dignity". In 1973 the European Commission of Human Rights stressed that in the context of Article 3 of the Convention the expression "degrading treatment" showed that the general purpose of that provision was to prevent particularly serious interferences with human dignity (see *East African Asians v. the United Kingdom*, nos. 4403/70, 4404/70, 4405/70, 4406/70, 4407/70, 4408/70, 4409/70, 4410/70, 4411/70, 4412/70, 4413/70, 4414/70, 4415/70, 4416/70, 4417/70, 4418/70, 4419/70, 4422/70, 4423/70, 4434/70, 4443/70, 4476/70, 4477/70, 4478/70, 4486/70, 4501/70, 4526/70, 4527/70, 4528/70, 4529/70 and 4530/70, Commission report of 14 December 1973, Decisions and Reports 78- A, § 192). The Court, for its part, made its first explicit reference to this concept in the *Tyrer* judgment (cited above), concerning not "degrading treatment" but "degrading punishment". In finding that the punishment in question was degrading within the meaning of Article 3 of the Convention, the Court had regard to the fact that "although the applicant did not suffer any severe or long-lasting physical effects, his punishment - whereby he was treated as an object in the power of the authorities - constituted an assault on precisely that which it is one of the main purposes of Article 3 to protect, namely a person's dignity and physical integrity" (§ 33). Many subsequent judgments have highlighted the close link between the concepts of "degrading treatment" and respect for "dignity" (see, for example, *Kudta v. Poland* [GC], no. 30210/96, § 94, ECHR 2000-XI; *Valasinas v. Lithuania*, no. 44558/98, § 102, ECHR 2001-VIII; *Yankov v. Bulgaria*, *BOUY1D v. BELGIUM JUDGMENT* 27 no. 39084/97, § 114, ECHR 2003-XII (extracts); and *Svinarenko and Slyadnev*, cited above, § 138)"⁶

Dat voorliggende beslissing derhalve in strijd is met artikel 3 EVRM, gelet op het gegeven dat het ontkennen van de zelfidentificatie van verzoeker als homoseksueel, hetgeen de waardigheid van verzoeker verregaand aantast.

Een volgend problematisch gegeven aan voorliggende bestreden beslissing is het gegeven dat verwerende partij het relaas van verzoeker beoordeeld op basis van een stereotype benadering van homoseksuelen. Verwerende partij stelt zich vragen bij het gegeven dat verzoeker zijn geaardheid zonder veel twijfels of onzekerheid heeft aanvaard.

Zij gaat er derhalve van uit dat elke homoseksuele man een periode van onzekerheid dient te doorstaan alvorens te weten dat hij niet geïnteresseerd is in het andere geslacht. Dat zij het tevens noodzakelijk acht dat verzoeker, omwille van zijn geaardheid een andere, dan wel aangepaste, religieuze belijdenis heeft.

Dat het gebruik van zulke stereotype benaderingen steeds scrupuleus beoordeeld dient te worden. Uit verschillende onderzoeken blijkt dat de behandelende diensten tot op heden beslissingen nemen die gebaseerd zijn op hun eigen subjectieve vooroordelen:

*"Especially in light of the credibility of an asylum claim being entirely dependent on the determination by authorities, which usually and naturally exhibit a limited understanding of both queer and foreign identities (and when taken together, of a sort of double- 'other'), decision-makers are continuously at risk to reach decisions that are disproportionately informed by their own subjective preconceptions of the (foreign, often non-Caucasian, queer) subject they adjudicate on. (...) Queer asylum seekers are confronted with assumptions about their own identities and the experiences they have had. Such assumptions logically rest on 'Western' hetero-normative and essentialist characterisations of sexual and gender minorities."*⁷

Het dient echter vast gesteld worden dat er geen eenduidige wijze is waarop homoseksuelen hun geaardheid ontdekken, erkennen en beleven.⁸ De beoordeling van verwerende partij dat "een heel bewustwordingsproces voorafgaat aan het moment dat u voor het eerst zou beseffen dat u zich aangetrokken voelt tot iemand van het mannelijke geslacht" kan derhalve de bestreden beslissing, die concludeert dat verzoeker niet homoseksueel is, niet schragen.

*"Coming-out stories are expected to be provided in accordance with authorities' pre-conceived understandings of such. Viewed as a pivotal element in a queer narrative by many immigration officials, an expectation of this kind neglects that the notion of 'coming out' is a largely Western phenomenon that might not even exist, or at least expresses itself differently, in the cultural settings of a claimant. Prevalently required is also the evidence of intimate relationships with local queers, an expectation that asylum seekers may neither be able nor want to live up to. (140) The list of erroneous stereotypical notions employed by European immigration and judicial authorities to conclude that queer identities aren't actually queer is non-exhaustive."*⁹

Dat verwerende partij tenslotte in rekening had moeten brengen dat verzoeker van een zeer homofobe maatschappij komt, zoals zij zelf aan haar administratieve dossier voegt en in haar bestreden beslissing opmerkt. Dit heeft uiteraard gevolgen voor de wijze hoe hij zijn relaas uiteen kan zetten voor derden: *"Persons fleeing from persecution in societies causing them to conceal their identity for the sake of physical or social survival may exhibit a degree of shame, trauma and distress that impedes them from offering entirely coherent narratives. (143) Besides, queer refugees may often have had very limited experience in articulating facts or feelings about their queer identity as well as about their sex life, another major factor that can work against them in credibility assessments."*¹⁰

Het is om deze reden dat de UNHCR bij asielaanvragen betreffende homoseksualiteit waarschuwt voor een sterke psychologische problematiek en de nood van ondersteuning hieromtrent. *"Mental health and psychological issues, including internalized homophobia and feelings of shame, can be a significant impediment to accessing asylum procedures. LGBTI asylum-seekers and refugees often have a higher suicide risk and may have suffered sexualized violence and other trauma. The provision of LGBTI-sensitive mental health services early on in the asylum process may be necessary to help them present their claims."*¹¹

Hierbij komt dat homoseksuelen op de vlucht vaak het slachtoffer zijn geworden van verregaande geweldpleging, zoals in voorliggend dossier het geval is. Om deze reden kan een psychologisch onderzoek naar de opgelopen trauma's in het kader van de asielaanvraag tevens de noodzakelijke verduidelijking scheppen, net zoals medische rapporten betreffende verwondingen: *"Medical reports made because of the psychological or physical trauma suffered by the applicant sometimes mention the sexual orientation of the person concerned. In case of doubt regarding the sexual orientation of the applicant these reports may be used as supporting proof of the ill-treatment suffered on the basis of sexual orientation or gender identity, but not of actual sexual or gender identity. These medical reports could also support a narrative of someone who came out in a later procedure because of shame, fear, or internalised homo- or transphobia or whose credibility was in doubt anyway (e.g. in Ireland, Finland, the Netherlands, Italy). These types of reports are not objectionable, because they are not about establishing a sexual orientation or gender identity per se. This use of medical reports in such contexts can even be considered a good practice."*¹²

Verzoeker legt in voorliggend dossier een eenduidig medisch attest voor betreffende zijn verwondingen, waar tevens op vermeld wordt dat hij deze verwondingen opliep omwille van zijn homoseksuele geaardheid. Voorts toont hij gedurende zijn verhoor de littekens die hij aan de aanval overhield. (CGVS, p. 14)

Hierdoor had verwerende partij de nodige reflexen moeten hebben om een bijkomend deugdelijk en rigoureuus onderzoek uit te voeren naar de fysieke en psychologische situatie van verzoeker. Verwerende partij stelt daarentegen enkel vast dat het voorgelegde medische attest lacunair is met de volgende bewoordingen: "Over het ziekenhuisattest dient het volgende te worden opgemerkt. Het ziekenhuis werd niet teruggevonden in de beschikbare informatie. Het attest verwijst naar verwondingen die op verschillende wijzen kunnen worden opgelopen. De vaststelling dat het attest verwijst naar de redenen van uw verwondingen, zijn een aanwijzing voor het gesolliciteerd karakter van het attest. Bijgevolg kan dit attest de ongeloofwaardigheid van uw asielrelaas niet herstellen."

Het EHRM stelde echter in het verleden reeds vast dat "Par la seule invocation du caractère lacunaire du récit, le Gouvernement ne dissipe pas les fortes suspicions sur l'origine des blessures du requérant."¹³

Indien verwerende partij hierin de noodzaak zag, hat zij proprio motu onderzoek moeten voeren naar de psychologische en fysieke situatie van verzoeker aangaande de opgelopen trauma's.

Verwerende partij voerde derhalve onvoldoende onderzoek uit naar de opgelopen trauma's van verzoeker, ondanks het gegeven dat dit vereist is onder de procedurele tak van het artikel 3 EVRM.

Dat verzoeker wel degelijk een jongeman met homoseksuele geaardheid uit Ghana is. Dat verwerende partij voldoende informatie aan het administratieve dossier heeft gevoegd, waaruit kan blijken dat een terugkeer naar Ghana voor homoseksuele mannen een reëel risico inhoudt om onderworpen te worden aan een systematische praktijk van foltering en onmenselijke behandeling en hij derhalve om deze redenen om internationale bescherming dient te verkrijgen.

Dat het laatste rapport van Human Rights Watch, dat tevens door verwerende partij aan het administratieve dossier werd gevoegd, hieromtrent immers boekdelen spreekt:

"It documents the human rights impact of section 104(l)(b) of the 1960 Criminal Offences Act (Act 29) on the lives of LGBT people in Ghana. Despite the rare, if any, prosecutions under this provision, Human Rights Watch found that the criminalization of adult consensual same-sex conduct contributes to a climate in which violence and discrimination against LGBT people is common. The retention of section 104(l)(b) - commonly referred to as the anti-gay law - is often seen as tacit state approval of discrimination, and even violence, on the basis of real or imputed sexual orientation and gender identity. The law also contributes to a social environment in which there is pervasive violence against lesbian, bisexual and gender non-conforming women in the home and LGBT people more generally in communities where they live.

This report documents how dozens of LGBT people have, on numerous occasions, been attacked both by mobs and members of their own families, subjected to sexual assault, intimidation and extortion. For instance, in August 2015 in Nima, Accra, a young man was allegedly brutally assaulted by members of a vigilante group known as Safety Empire simply because they suspected he was gay. Also, several men described being severely beaten by mobs of young men—often after being lured into compromising situations and blackmailed on social media. In May 2016 in a village outside Kumasi in the Ashanti region, the mother of a young woman organized a mob to beat up her daughter and another woman because she suspected they were lesbians and in a same-sex relationship. The two young women were forced to flee the village. (...)

The negative public discourse about LGBT people, who are referred to in derogatory terms in public spaces, combined with the risk of physical violence has severe psychological implications. Many interviewees said they constantly struggle with the stress associated with hiding their sexuality, thus living double lives, to stay safe.(...)

LGBT victims of crime said the anti-gay law inhibited them from reporting to authorities for fear of exposure and arrest. Ghana 's laws ought to protect everyone from violence, but fear that the anti-gay law could be used against them, combined with social stigma, serves as a barrier to seeking access to justice."¹⁴

Om een deugdelijk en rigoureuus onderzoek te voeren had verwerende partij een beslissing moeten waarbij zij niet steunt op stereotypen, doch zich laat leiden door de verklaringen van verzoeker, waarin hij zich zelf identificeert als een homoseksuele man. Verwerende partij had tevens meer aandacht moeten schenken aan het medisch attest dat werd neergelegd door verzoeker. Indien de situatie dit vereist, dienen de bevoegde instanties ambtshalve bijkomend onderzoek uit te voeren naar bepaalde gegevens. Verwerende partij had op basis van deze een deugdelijke analyse moeten maken van de geaardheid van verzoeker en kunnen besluiten dat verzoeker deel uitmaakt van de kwetsbare groep van homoseksuele mannen die slachtoffer worden van systematische praktijken van foltering en onmenselijke en vernederende behandeling.

Uit deze uiteenzetting blijkt manifest dat het CGVS nagelaten heeft de asielaanvraag van verzoeker voldoende diepgaand en rigoureuus te onderzoeken. Ze beperkt zich immers tot vaststellingen dat het asielrelaas van verzoeker ongeloofwaardig is omwille van de onlogische gang van zaken. Zij liet echter na de onderliggende verdedigbare grieven van verzoeker aan een diepgaand onderzoek te onderwerpen.

Volledigheidshalve dient vastgesteld te worden dat het CGVS met de bestreden beslissing tevens het materiële luik van het artikel 3 EVRM schendt. Verzoeker is immers wel degelijk een homoseksuele jongeman van Ghana. De rapporten in het administratieve dossier van verzoeker spreken boekdelen en stellen stuk voor stuk het reële risico op een schending van artikel 3 EVRM vast voor deze kwetsbare groep.

Verwerende partij schendt met de bestreden beslissing derhalve artikel 3 EVRM."

2.2. Stukken

Als bijlage aan het verzoekschrift wordt de beslissing tot vasthouding in een welbepaalde aan de grens gelegen plaats gevoegd.

2.3. Beoordeling

2.3.1. Bevoegdheid

2.3.1.1. Inzake beroepen tegen beslissingen van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen (hierna: de commissaris-generaal) beschikt de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen (hierna: de Raad) over volheid van rechtsmacht. Dit wil zeggen dat het geschil met alle feitelijke en juridische vragen in zijn geheel aanhangig wordt gemaakt bij de Raad, die een onderzoek voert op basis van het rechtsplegingdossier. Als administratieve rechter doet hij in laatste aanleg uitspraak over de grond van het geschil (wetsontwerp tot hervorming van de Raad van State en tot oprichting van de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen, *Parl.St.* Kamer 2005-06, nr. 2479/001, p. 95-96 en 133). Door de devolutieve kracht van het beroep is de Raad niet noodzakelijk gebonden door de motieven waarop de bestreden beslissing is gesteund en de kritiek van verzoeker daarop.

2.3.1.2. Ingevolge artikel 49/3 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: Vreemdelingenwet) wordt het verzoek om internationale bescherming van verzoeker in hetgeen volgt bij voorrang onderzocht in het kader van het Internationaal Verdrag betreffende de status van vluchtelingen, ondertekend te Genève op 28 juli 1951 en goedgekeurd bij wet van 26 juni 1953 (hierna: Verdrag van Genève), zoals bepaald in artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet, en vervolgens in het kader van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.

2.3.2. Bewijslast

Het wettelijke kader omtrent de bewijslast wordt heden uiteengezet in de artikelen 48/6 en 48/7 van de Vreemdelingenwet, die de omzetting betreffen van artikel 4 van de Richtlijn 2011/95/EU van het Europees Parlement en de Raad van 13 december 2011 inzake normen voor de erkenning van onderdanen van derde landen of staatlozen als personen die internationale bescherming genieten, voor een uniforme status voor vluchtelingen of voor personen die in aanmerking komen voor subsidiaire bescherming, en voor de inhoud van de verleende bescherming (herschikking) (hierna: Richtlijn 2011/95/EU) en artikel 13, eerste lid, van de Richtlijn 2013/32/EU van het Europees Parlement en de Raad van 26 juni 2013 betreffende gemeenschappelijke procedures voor de toekenning en intrekking

van de internationale bescherming (herschikking) (hierna: Richtlijn 2013/32/EU), en bijgevolg in het licht van deze Unierechtelijke bepalingen dienen gelezen te worden.

De in artikel 4 van de Richtlijn 2011/95/EU vervatte beoordeling van feiten en omstandigheden in het kader van een onderzoek naar aanleiding van een verzoek om internationale bescherming verloopt in twee onderscheiden fasen.

De eerste fase betreft de vaststelling van de feitelijke omstandigheden die bewijselementen tot staving van het verzoek kunnen vormen. De in artikelen 4, eerste lid, van de Richtlijn 2011/95/EU en artikel 13, eerste lid, van de Richtlijn 2013/32/EU beoogde samenwerkingsplicht houdt in dat het in beginsel aan de verzoeker om internationale bescherming toekomt om alle nodige elementen ter staving van zijn verzoek, zoals vermeld in artikel 48/6, § 1, tweede lid, van de Vreemdelingenwet, zo spoedig mogelijk aan te brengen. Hij moet een inspanning doen om dit verzoek te onderbouwen, onder meer aan de hand van verklaringen, schriftelijke bewijzen, zoals documenten en stukken, of ander bewijsmateriaal. Indien de door de verzoeker aangevoerde elementen om welke reden ook niet volledig, actueel of relevant zijn, is het aan de met het onderzoek belaste instanties om actief met de verzoeker samen te werken om alle elementen te verzamelen die het verzoek kunnen staven. Daarnaast dienen deze instanties ervoor te zorgen dat nauwkeurige en actuele informatie wordt verzameld over de algemene situatie in het land van oorsprong en, waar nodig, in landen van doorreis.

De tweede fase betreft de beoordeling in rechte van deze gegevens door de met het onderzoek belaste instanties, waarbij wordt beslist of in het licht van de feiten die een zaak kenmerken, is voldaan aan de materiële voorwaarden voor de toekenning van internationale bescherming, omschreven in de artikelen 48/3 of 48/4 van de Vreemdelingenwet (zie: HvJ 22 november 2012, C-277/11, M., pt. 64-68).

De beoordeling van een verzoek om internationale bescherming moet plaatsvinden op individuele wijze. Overeenkomstig artikel 48/6, § 5, van de Vreemdelingenwet moet, naast de door verzoeker afgelegde verklaringen en overgelegde documenten, ook onder meer rekening worden gehouden met alle relevante informatie in verband met het land van herkomst op het tijdstip waarop een beslissing inzake het verzoek wordt genomen, met inbegrip van de wettelijke en bestuursrechtelijke bepalingen die gelden in het land van herkomst en de wijze waarop deze worden toegepast. Consistentie, voldoende detaillering en specificiteit, alsook voldoende aannemelijkheid vormen indicatoren op basis waarvan de geloofwaardigheid van de verklaringen kan worden beoordeeld, rekening houdend met individuele omstandigheden van de betrokken verzoeker. Twijfels over bepaalde aspecten van een relaas ontslaan de bevoegde overheid niet van de opdracht de vrees voor vervolging of een reëel risico op ernstige schade betreffende die elementen waar geen twijfel over bestaat, te toetsen. Het moet in deze evenwel gaan om die elementen die de nood aan internationale bescherming kunnen rechtvaardigen.

Wanneer een verzoeker bepaalde aspecten van zijn verklaringen niet staft met schriftelijke of andere bewijzen, dan bepaalt artikel 48/6, § 4, van de Vreemdelingenwet dat deze aspecten geen bevestiging behoeven en dat hem bijgevolg het voordeel van de twijfel wordt gegund indien aan de volgende cumulatieve voorwaarden is voldaan:

- “a) de asielzoeker heeft een oprechte inspanning geleverd om zijn aanvraag te staven;*
- b) alle relevante elementen waarover de asielzoeker beschikt, zijn voorgelegd, en er is een bevredigende verklaring gegeven omtrent het ontbreken van andere bewijskrachtige elementen;*
- c) de verklaringen van de asielzoeker zijn samenhangend en aannemelijk bevonden en zijn niet in strijd met de algemene en specifieke informatie die gekend en relevant is voor zijn aanvraag;*
- d) de asielzoeker heeft zijn aanvraag tot internationale bescherming zo spoedig mogelijk ingediend, of hij heeft goede redenen kunnen aanvoeren waarom hij nagelaten heeft dit te doen;*
- e) er is vast komen te staan dat de asielzoeker in grote lijnen als geloofwaardig kan worden beschouwd.”*

2.3.3. Beoordeling van de vluchtelingenstatus

Blijkens de bestreden beslissing wordt verzoeker de vluchtelingenstatus geweigerd omdat niet kan worden aangenomen dat hij in Ghana werkelijk homoseksuele relaties is aangegaan en bijgevolg evenmin dat hij er is moeten vertrekken omwille van zijn geaardheid, nu (i) hij enkel oppervlakkige, inconsistente en ontwijkende verklaringen kon afleggen over zijn belevingen en ervaringen bij de bewustwording/ontdekking van zijn homoseksualiteit, (ii) hij oppervlakkige en inconsistente verklaringen aflegde over de gevoelens die de ontdekking en bewustwording van zijn geaardheid met zich meebracht, (iii) hij zeer opmerkelijke verklaringen aflegde over hoe hij de relatie tussen zijn geaardheid

en zijn religie ervoer, (iv) hij tegenstrijdige verklaringen aflegde over de risico's die zijn geaardheid met zich meebrengt in zijn land van herkomst, en (v) hij tegenstrijdige verklaringen aflegde met betrekking tot zijn paspoort.

Na lezing van het administratief dossier kan de Raad in navolging van de commissaris-generaal slechts vaststellen dat verzoeker er niet in slaagt om zijn homoseksuele geaardheid en bijgevolg zijn vrees voor vervolging in vluchtelingenrechtelijke zin omwille van deze geaardheid aannemelijk te maken.

Vooreerst treedt de Raad de commissaris-generaal bij waar deze vaststelt dat verzoeker enkel oppervlakkige, inconsistente en ontwijkende verklaringen kon afleggen over zijn belevingen en ervaringen bij de bewustwording/ontdekking van zijn homoseksualiteit en over de gevoelens die de ontdekking en bewustwording van zijn geaardheid met zich meebracht. In de bestreden beslissing wordt dit als volgt toegelicht:

"Ten eerste, kon u enkel oppervlakkige, inconsistente en ontwijkende verklaringen afleggen over uw belevingen en ervaringen bij de bewustwording/ontdekking van uw homoseksualiteit.

U benadrukte dat uw geaardheid uw beslissing was en dat u dit wou doen. U verklaarde dat u blij was met wat u had besloten.(gehoorverslag, p8) Wanneer werd gevraagd of uw besef dat u homoseksueel was, een evolutie was, verklaarde u van niet. U verklaarde dat het "meteen" gebeurde en "magisch" is.(gehoorverslag, p12) U verklaarde dat u voor het eerst hoorde over homoseksualiteit toen u jong was en u leerde dat homoseksualiteit een manier van leven was voor de rijken. U besepte pas later dat u zelf homoseksueel was. U besepte dat u aangetrokken was tot het mannelijke geslacht toen u in junior high school zat.(gehoorverslag, p8) Dat besef kwam toen u dacht dat u kon doen wat u wou. U "besloot het gewoon".(gehoorverslag, p12) Gevraagd over het moment dat u zich realiseerde dat u aangetrokken was tot personen van het mannelijke geslacht, antwoordde u dat u het wou "proberen" en dat u dacht dat het "cool" was.(gehoorverslag, p6) U verwees naar de grenzeloosheid en het recht om te doen wat u wou. Gevraagd hoe u zich dat begon te realiseren, antwoordde u in eerste instantie door algemeen te verwijzen naar het feit dat iedereen recht heeft om lief te hebben wie hij wil. U verklaarde dat u verschillend wou zijn.(gehoorverslag, p8)

Er werd u gevraagd om te praten over het moment dat u zich bewust werd van uw geaardheid, nog voor u een relatie begon met D. (...). U verklaarde dat u besliste om homoseksueel te zijn.(gehoorverslag, p10) U verklaarde dat u niet wist of mensen achteraf kunnen beslissen om niet meer homoseksueel te zijn.(gehoorverslag, p11)

Men kan verwachten dat een heel bewustwordingsproces voorafgaat aan het moment dat u voor het eerst zou beseffen dat u zich aangetrokken voelt tot iemand van het mannelijke geslacht– zeker gezien de complexe realiteit waarmee een homoseksueel, opgroeiend en levend in een homofobe maatschappij als de Ghanese mee wordt geconfronteerd.(zie administratief dossier) Naar dergelijk ontdekkingsproces verwees u echter op geen enkel moment tijdens het gehoor. U benadrukte op verschillende momenten dat u besloot om homoseksueel te worden, als zijnde een momentopname.

Zeer opmerkelijk is de vaststelling dat u uw ontdekking op verschillende momenten linkte aan het feit dat u geen relatie had met meisjes. Zo verklaarde u dat uw geaardheid een beslissing was die gebaseerd was op uw verhouding met meisjes.

Gevraagd of u ooit aangetrokken was tot iemand van het vrouwelijke geslacht, antwoordde u dat u nooit een meisje "knap" had gevonden.(gehoorverslag, p6) U verklaarde dat u besepte dat u aangetrokken wat tot mannen, omdat meisjes nooit naar u toe kwamen.(gehoorverslag, p8) Gevraagd over dit specifieke moment vertelde u: "Het is was het is. Geen relatie met meisjes. Geen enkele toenadering. Ik die zeg: Ik hou van u, dat was er niet."(gehoorverslag, p12) U verklaarde nooit twijfels te hebben gehad, aangezien u nooit vrouwen in uw leven had.(gehoorverslag, p12) Er werd u gevraagd om te vertellen over het moment voordat u het zelf had geaccepteerd. U verwees enkel naar het feit dat u geen interesse had in meisjes en zij niet in u.

U verklaarde dat u nooit geslachtsgemeenschap had met een meisje en dat u dat "ok" vond.(gehoorverslag, p12) Nogmaals dient te worden vastgesteld hoe u de bewustwording van uw geaardheid voornamelijk linkt aan het niet benaderen van meisjes. Gevraagd of u nog om andere redenen dacht dat u homoseksueel was, antwoordde u enkel dat u een verlangen voelde voor mannen en dat u er "gewoon voor moest gaan". Weer verwees u naar het feit dat u het "normaal" vond.(gehoorverslag, p12)

Door bovenstaande inconsistente en simplistische verklaringen met betrekking tot de verschillende momenten van uw bewustwordingsproces rond uw geaardheid, oversteeg u op geen enkel moment de oppervlakkige opsomming van losstaande gebeurtenissen met betrekking tot uw zelfverklaarde homoseksualiteit. Van iemand die zich bewust wordt van zijn geaardheid die alles behalve vanzelfsprekend is in het land waar hij zich in bevindt, kan men verwachten dat deze bewustwording en het bijhorende proces een diepe indruk heeft nagelaten en hier dus bijgevolg consistente en niet-

oppervlakkige verklaringen over kan afleggen. Uit voorgaande, blijkt echter dat u dit niet kan. Het komt bijzonder bevreemdend over wanneer u verklaart uw ontdekking en bewustwording als een "beslissing" te hebben ervaren, die bovendien vooral gebaseerd is op het gebrek aan toenadering van en naar personen van het vrouwelijke geslacht. Daarbij verwees u op verschillende keren naar hoe "normaal" dit voor u was. Uw inconsistente antwoorden, geven veeleer blijk van een gebrek aan inzicht in de realiteit waarmee een homoseksueel in de Ghanese samenleving geconfronteerd wordt bij de bewustwording van de eigen seksuele geaardheid, en de manifest vijandige perceptie ervan door de burgerlijke maatschappij. (zie administratief dossier) Uw onvermogen blijkt te geven van reflectie of twijfel bij de ontdekking van uw homoseksuele geaardheid bij de manier waarop u met dit besef omging, en onrechtstreeks ook met het besef dat u tegelijk in een maatschappij leefde die manifest vijandig staat tegenover de gevoelens die u ervaren zou hebben, door te stellen dat uw geaardheid een beslissing was, getuigen van een dermate onvermogen om uw, door u geopperde, ervaringen te schetsen, kaderen en uit te leggen, dat er ernstig en volledig afbreuk gedaan wordt aan de geloofwaardigheid van de door u geopperde homoseksuele geaardheid.

Ten tweede, legde u oppervlakkige en inconsistente verklaringen af u over de gevoelens die de ontdekking en bewustwording van uw geaardheid met zich meebracht.

Gevraagd hoe u zich voelde toen u realiseerde dat u anders was, verklaarde u dat u voelde dat u anders was en dat u zich eerst afvroeg wat er gaande was, om meteen erna het "ok" te vinden om anders te zijn. Wanneer u werd gevraagd waarom het aan het begin vreemd voor u was, verklaarde u dat het niet vreemd voor uzelf was, maar enkel voor de mensen in uw omgeving. Zo verwees u naar de mensen waarmee u voetbalde. Wanneer u gevraagd werd waarom u het wel normaal vond en uw omgeving niet, verklaarde u dat het normaal was "binnenin", dat u er "cool" over deed en dat u er "gewoon" aan werd. Gevraagd hoe u zich voelde over de discriminaties toen u voetbalde, antwoordde u dat u zich heel slecht voelde en dat u er met niemand over kon praten, omdat de meeste laaggeschoold waren. U hield van voetbal, dus u besloot om verder te voetballen en u niets van de discriminaties aan te trekken. (p11) Gevraagd hoe u zich voelde omwille van de afstand die u nam van uw vrienden door uw geaardheid, antwoordde u dat u wist wat u deed. U verklaarde dat het moeilijk en niet moeilijk was tegelijkertijd. (gehoorverslag, p9) Door op deze manier vaag te blijven, ontweek u nogmaals de kans om te vertellen over wat u voelde wanneer u problemen kreeg omwille van uw geaardheid.

U vertelde over vervolgingen die andere homoseksuelen in hun land doorstonden. (gehoorverslag, p16) Wanneer u gevraagd werd hoe u zich daarbij voelde, antwoordde u eerst dat u aan het begin "ok" was. Even later verklaarde u dan weer dat u aan het begin dacht: "Dat kan ook gebeuren in mijn wijk als ze het weten. Ze gaan mij levend begraven." (gehoorverslag, p16) Wanneer u werd gevraagd hoe u zich voelde bij de gevaren van uw geaardheid die uzelf verschillende keren benadrukte, antwoordde u: "Het risico is echt. (...) Maar ik voel me normaal bij mezelf." (gehoorverslag, p10) U verwees evenwel naar de problemen in de samenleving, maar u kon het niet linken aan enige twijfel die u ooit zelf zou hebben gehad over uw geaardheid. U was voor uw ontdekking "blij" alsook tijdens de ontdekking. Even later verklaarde u dat u eenzaam was, "maar dan ook weer niet". (gehoorverslag, p12)

U verklaarde dat uw moeder uw geaardheid niet kon accepteren. Toen u werd gevraagd hoe u zich daarbij voelde, antwoordde u dat jullie er nooit een gesprek over hadden gehad. Wanneer de vraag nogmaals werd herhaald, herhaalde u dat ze het niet accepteerde. Wanneer de vraag voor een derde maal wordt gesteld, antwoordde u vaag: "Ik zou niet zeggen dat ik mij daar normaal over voel. We hadden nooit een gesprek erover. Ze hoorde er enkel roddels erover." (gehoorverslag, p15) Wanneer de dossierbehandelaar u nogmaals expliciet wees op het belang open te zijn over uw eigen gevoelens en ervaringen, begon u over wat uw moeder voelde. Toen de dossierbehandelaar u nogmaals de kans gaf om over uw gevoel hierover te praten: "Dat is wie ik ben. Je laat mensen gaan. Mijn moeder kan dat niet veranderen." (gehoorverslag, p15) Op deze manier ontweek u nogmaals een link te leggen tussen de buitenwereld en uw persoonlijke gevoelens.

Gevraagd of u zich voor D. (...) ooit had aangetrokken gevoeld tot een man, antwoordde u ervoor naar gay bars te zijn gegaan. (gehoorverslag, p6) Dit was de eerste keer dat u in contact kwam met mensen die homoseksueel zijn. (gehoorverslag, p7) U hoorde over gay bars via (homofobe) vrienden. (gehoorverslag, p6-7) Gevraagd naar het moment dat u naar gay bars begon te gaan, vertelde u dat het "cool" was. Gevraagd hoe u zich voelde om voor het eerst in aan gay bar te zijn, antwoordde u dat u opgelucht was en dat het "cool" was. (gehoorverslag, p7) Wanneer u werd gevraagd of u nog andere dingen voelde, vertelde u dat men niets anders kan voelen dan opluchting. U bevestigde even later dat u opgelucht was om in de bar te zijn, omdat u zich in uw wijk moest verstoppen. (gehoorverslag, p7) U verklaarde dat de bars gescheiden zijn van de wijk waar u bedreigingen kreeg. (gehoorverslag, p7) Het is opmerkelijk dat u erbij bleef enkel "opgelucht" te zijn in de bar, en nergens verwees naar een bepaalde onzekerheid om zich voor het eerst te midden van lotgenoten te zijn, die allen risico lopen op vervolging, net zoals u.

D. (...) was de eerste persoon aan wie u vertelde over uw geaardheid. Toen u werd gevraagd hoe dat voor u voelde om voor het eerst aan iemand te vertellen dat u homoseksueel was, ontweek u om te praten over uw gevoelens en verklaarde u dat u al vanaf het begin voelde dat D. (...) homoseksueel was, maar dat jullie beiden het niet meteen durfden te vertellen. U kwam niet verder dan te verklaren dat u het "cool" en leuk vond om het voor het eerst aan iemand te vertellen.(gehoorverslag, p8)

Uw onvermogen blijkt te geven aan de manier waarop u met het besef van uw geaardheid, alsook de reacties in uw omgeving omging, getuigen van een dermate onvermogen om uw, door u geopperde, innerlijke ervaringen te schetsen, kaderen en uit te leggen, dat er ernstig en volledig afbreuk gedaan wordt aan de geloofwaardigheid van de door u geopperde geaardheid. U lijkt uw geaardheid zonder al te veel twijfels of onzekerheid te hebben aanvaard wat als opmerkelijk kan beschouwd worden gezien het feit dat u opgroeide in een homofobe omgeving in uw land van herkomst."

Te dezen betwist verzoeker geen van de voorgaande vaststellingen. Hij voert wel aan dat niet werd onderzocht of hij in zijn land van herkomst gepercipieerd wordt als een homoseksuele man. Verzoeker gaat er evenwel aan voorbij dat hij zowel op de Dienst Vreemdelingenzaken als op het CGVS verklaarde dat hij in Ghana omwille van zijn homoseksuele geaardheid problemen kende met de moslingemeenschap aldaar en niet omwille van het feit dat hij daar gepercipieerd werd als een homoseksuele man. Bovendien kan omwille van verzoekers ongeloofwaardige verklaringen over zijn homoseksuele geaardheid evenmin geloof worden gehecht aan zijn bewering dat hij aldus gepercipieerd werd in Ghana. Door hier nog aan toe te voegen dat hij zichzelf identificeert als homoseksueel en hierbij te verwijzen naar een nota van UNHCR en "de Yogykarta-principes" slaagt verzoeker er niet in de pertinente motieven van de bestreden beslissing te weerleggen of te ontkrachten.

Voorts kan de commissaris-generaal worden gevolgd waar hij in de bestreden beslissing vaststelt dat verzoeker zeer opmerkelijke verklaringen aflegde over hoe hij de relatie tussen zijn geaardheid en zijn religie ervoer. Dit wordt in de bestreden beslissing als volgt toegelicht:

"U verklaarde dat uw religie homoseksualiteit niet accepteert. U verklaarde dat God u "zo" heeft gecreëerd. Wanneer u werd gevraagd hoe u zich voelde over uw religie die uw geaardheid niet accepteert, vergelijkt u het religieuze verbod op homoseksualiteit, met het religieuze verbod op alcoholconsumptie.(p9) Verder verwees u op geen enkel moment naar een persoonlijke ervaring. Wanneer u nogmaals gevraagd werd hoe u zich daarbij voelde, verwees u niet naar zichzelf maar naar andere mensen in uw omgeving die u vervolgen en bedreigen omwille van uw geaardheid. Het is opvallend dat u verschillende keren ontweek om te vertellen wat uzelf voelde en ervaarde, door enkel te verwijzen naar handelingen van buitenstaanders, zonder enige verwijzing naar een persoonlijk gevoel. Wanneer u erop werd gewezen dat u nog steeds niet vertelde hoe u zich daarbij voelde, antwoordde u dat u zich normaal voelde. Dit is een opmerkelijke uitspraak gezien u zelf verwees naar de risico's die u loopt binnen uw religieuze gemeenschap door uw geaardheid. Nog opmerkelijker is uw vergelijking tussen verkrachters en homoseksuelen binnen uw religie. Zo vertelde u het volgende: "Er zijn verkrachters die nog steeds moslim zijn. Gay zijn is niet erg. Het is gewoon een beslissing." Wanneer u werd gevraagd waarom u deze vergelijking maakte, verklaarde u dat uw religie verkrachters, terroristen en homoseksuelen op eenzelfde lijn plaatst. U verklaarde dat u vond dat verkrachting en terrorisme misdaden horen te zijn, maar homoseksualiteit niet. Aangezien u zelf verklaarde dat uw religie homoseksualiteit vergelijkt met verkrachting en terrorisme, zou men kunnen verwachten dat u op emotioneel vlak, meer zou kunnen zeggen dan dat u zich "normaal" voelt over het feit dat uw religie uw geaardheid niet accepteert. Wanneer gevraagd werd hoe het komt dat u zich normaal voelt, maar toch uw geaardheid verzweeeg, verwees u nogmaals naar de reactie van buitenstaanders en dat u in 2015 bijna vermoord was. U bleef erbij dat u zich normaal voelde. Even later verklaarde u dat u het niet kon vertellen aan de buitenwereld, omdat u bang was voor de reactie van omstaanders.(gehoorverslag, p10) Het is opvallend dat u op deze inconsistente wijze kon vertellen over uw persoonlijk band met uw religie omwille van uw geaardheid. Nochtans speelt religie een aanzienlijke rol bij maatschappelijke afkeuring van homoseksualiteit in Ghana.(zie administratief dossier) Er mag dan ook verwacht worden dat u uitgebreider zou kunnen vertellen over hoe u de positie van uw religie ten opzichte van homoseksuelen zelf ervaart.

Het geheel van de door u afgelegde verklaringen wat betreft uw homoseksuele geaardheid, geven geen enkele blijk van (werkelijke en doorleefde) ervaringen, evenmin van een andere (cultureel bepaalde) manier van beleving van de eigen geaardheid, maar duiden enkel op een volledig en manifest gebrek aan enige persoonlijke ervaringen. Gelet op de strafbaarstelling en het heersende sociale en religieuze stigma ten aanzien van homoseksualiteit in uw land van herkomst (zie administratief dossier) is dit gebrek bijzonder vreemd. Bovenstaande vaststellingen indachtig, kan er dan ook absoluut geen geloof gehecht worden aan de door u geopperde homoseksuele geaardheid en relaties."

Verzoeker voert aan dat de commissaris-generaal zijn relaas beoordeelt op basis van een stereotiepe benadering van homoseksuelen. De commissaris-generaal gaat er volgens verzoeker immers van uit dat elke homoseksuele man een periode van onzekerheid dient te doorstaan alvorens te weten dat hij niet geïnteresseerd is in het andere geslacht en acht het noodzakelijk dat verzoeker omwille van zijn geaardheid een andere, dan wel aangepaste, religieuze belijdenis heeft. Verzoeker wijst er verder op dat er geen eenduidige wijze is waarop homoseksuelen hun geaardheid ontdekken, erkennen en beleven. Uit de motieven van de bestreden beslissing kan evenwel niet worden afgeleid dat de commissaris-generaal uitgaat van een eenduidige wijze waarop alle homoseksuelen hun geaardheid ontdekken, erkennen en beleven. Wel heeft de commissaris-generaal gepeild naar de concrete wijze waarop verzoeker zijn geaardheid heeft ontdekt, erkend en beleefd en is hij op basis van de hierboven aangehaalde omstandige motieven tot het besluit gekomen dat de verklaringen van verzoeker daarover oppervlakkig, inconsistent en ontwijkend zijn, wat door verzoeker niet wordt betwist. Voorts kan in de motieven van de bestreden beslissing nergens worden gelezen dat van verzoeker, louter omwille van zijn geaardheid, wordt verwacht dat hij een andere, dan wel aangepaste, religieuze belijdenis heeft. Wel wordt in de bestreden beslissing gewezen op inconsistenties in verzoekers verklaringen over zijn persoonlijke band met zijn religie omwille van zijn geaardheid en wordt van verzoeker verwacht dat hij, gezien de aanzienlijke rol die religie in Ghana speelt bij de afkeuring van homoseksualiteit, uitgebreider zou kunnen vertellen over hoe hij de positie van zijn religie ten opzichte van homoseksuelen zelf ervaart. De Raad neemt aan dat het aantonen van een seksuele geaardheid gevoelig kan liggen en niet evident en erg persoonlijk is. Echter, indien de kandidaat-vluchteling geen bewijs kan verschaffen aangaande zijn of haar seksuele oriëntatie en/of er een gebrek is aan specifieke informatie betreffende de status van LGBT in het land van herkomst, dan dient de seksuele oriëntatie te blijken uit de verklaringen van de kandidaat-vluchteling. De Raad benadrukt dat kan verwacht worden dat verzoeker minstens doorleefde verklaringen aflegt aangaande zijn eigen homoseksuele bewustwording, ervaringen en relaties en de eigenheid van homoseksualiteit die verder reiken dan stereotiepe opvattingen over homoseksualiteit. Ook kan sociale aanknoping worden verwacht en dus enige bekendheid worden aangetoond met de situatie van homoseksuelen in zijn land van oorsprong en eventueel ook in België. Van een verzoeker om internationale bescherming die zichzelf identificeert als homoseksueel en omwille van deze seksuele geaardheid beweert in zijn land van oorsprong een vrees te hebben voor vervolging of een risico te lopen op ernstige schade kan worden verwacht dat hij dit overtuigend aantoon, waarin verzoeker, gelet op het voorgaande, *in casu* niet is geslaagd.

Daarbij komt dat verzoeker op het CGVS tegenstrijdige verklaringen aflegde over de risico's die zijn geaardheid met zich meebrengt in Ghana en over zijn paspoort:

"Enerzijds verklaarde u dat u niet kon vertellen aan de buitenwereld dat u homoseksueel was, omdat u bang was. (gehoorverslag, p10) U verklaarde dat u meermaals bedreigd werd en dat uw leven in gevaar was. (gehoorverslag, p10, p16) Later verklaarde u ook dat u religieus vervolgd werd. (gehoorverslag, p18) U verklaarde dat men u sowieso ging vinden in Togo, of zelfs Burkina Faso. (gehoorverslag, p18) Aan het einde van het gehoor verklaarde u dat u in Afrika uw leven zou verliezen. (gehoorverslag, p19) Toen u verklaringen aflegde over het moment dat u besloot homoseksueel te worden vertelde u dat u anders was en andere plannen had, maar dat u dat niet kon vertellen aan anderen. Wanneer u werd gevraagd om uw "plannen" te verduidelijken, verklaarde u dat u wist wat u moest doen om veilig te blijven. (gehoorverslag, p10)

U verklaarde dat dat u niet aan anderen ging vertellen dat u "anders" was, want dat zou veel "bullshit" geven. (gehoorverslag, p8) U werd verschillende keren gevraagd of u homoseksueel was. U ontkende telkens. (gehoorverslag, p7) U deed er alles aan om te voorkomen dat uw vrienden op de hoogte zouden komen van uw geaardheid. U wou afstand nemen omdat u niet wou dat ze op de hoogte kwamen van uw geaardheid. Zo vermeed u bepaalde activiteiten, zoals samen uitgaan. (gehoorverslag, p9) U deed evenmin mee met protesten voor rechten van homoseksuelen. U verklaarde dat u wist dat u niet kon strijden voor uw rechten, anders zou u het met uw leven moeten bekopen. (gehoorverslag, p16) U verklaarde dat u gevaar liep door veiligheidsgroepen in uw wijk. (gehoorverslag, p18) Sinds u werd aangevallen door leden van zulke groeperingen, kon u niet zomaar vrij rondlopen. U werd zelfs gebeld door jongeren die instaan voor de veiligheid in uw wijk met de vraag of u homoseksueel was. (gehoorverslag, p7)

Anderzijds legde u verklaringen af over uw eigen gedrag die totaal niet stroken met de risico's die u zelf aanhaalde.

Zo vertelde u dat u de eerste keer dat u Mr G. (...) zag, hem vertelde dat u homoseksueel was. (gehoorverslag, p13) Dit was onmiddellijk nadat u een levensbedreigende situatie had meegemaakt juist omwille van uw geaardheid. Dit is tegenstrijdig met uw verklaringen die wezen op een bepaalde voorzichtigheid omwille van het gevaar dat u zou kunnen lopen wanneer mensen op de hoogte zouden zijn van uw geaardheid.

Bovendien vertelde u dat u ook aan de taxichauffeur die u bracht naar Mr G. (...) vertelde dat u homoseksueel was, omdat hij anders zou denken dat u een dief was. (gehoorverslag, p14) U verklaarde dat u niet wist hoe de taxichauffeur zou hebben gereageerd als u enkel zou zeggen dat u in een gevecht was. Toen de dossierbehandelaar opmerkte dat het vreemd was dat u het tegen de taxichauffeur zou vertellen, antwoordde u dat u de taxichauffeur niet kende, en dat de taxi's zo werken in Afrika. Deze verklaringen vallen evenmin te rijmen met verklaringen die uzelf eerder had afgelegd met betrekking tot de risico's die verbonden zijn aan het kenbaar maken van uw eigen geaardheid.

Dat u er alles aan deed zodat uw vrienden niet op de hoogte kwamen van uw geaardheid, maar dat u wel aan Mr G. (...) en een onbekende taxichauffeur zou vertellen dat u homoseksueel bent, terwijl u hen nooit eerder had gezien, ondermijnt de geloofwaardigheid van uw beweerde geaardheid. Dit door u beweerd gesteld risicovol gedrag is erg opmerkelijk te noemen en in tegenstrijd met uw eerdere verklaringen dat u de nodige voorzichtigheid aan de dag diende te leggen in uw land van herkomst.

In dezelfde zin is het zeer opvallend dat u P. (...) begon te kussen in de taxi, terwijl u eerder had verklaard dat jullie buitenshuis jullie relatie geheim hielden. (gehoorverslag, p9) Hierover verklaarde u dat het een "blijde dag" was. (gehoorverslag, p14-15)

Tenslotte werd er vastgesteld dat u een paspoort liet aanmaken nadat u werd aangevallen omwille van uw geaardheid. Wanneer u werd gevraagd of het risicovol was om een paspoort aan te vragen, verklaarde u dat Mr G. (...) alles regelde via de telefoon en dat u enkel gezocht werd in Madina-wijk. (gehoorverslag, p19) Nochtans had u eerder verklaard dat u nergens in Afrika veilig zou zijn.

Bovenstaande tegenstrijdige verklaringen ondermijnen verder uw vrees omwille van uw geaardheid. De risico's die u zelf ook al aanhaalde zijn bovendien een realiteit waarmee vele landgenoten met een homoseksuele geaardheid mee geconfronteerd worden. (zie administratief dossier) Door uw eigen tegenstrijdige verklaringen over de risico's die u liep omwille van uw geaardheid en uw gedrag, is het onaannemelijk dat u werkelijk in een homofob land, zoals Ghana, als homoseksueel zou hebben geleefd.

Verder legde u tegenstrijdige verklaringen af met betrekking tot uw paspoort.

U verklaarde in eerste instantie dat u het paspoort aanvraagde in het "paspoortkantoor" in Accra begin 2015. (gehoorverslag, p3) Later bevestigde u deze stelling door te verklaren dat u het paspoort aanvraagde voor uw problemen. (gehoorverslag, p18) U verklaarde zelf dat uw problemen kreeg in juni 2015. (gehoorverslag, p9 en p16)

U wijzigde echter uw verklaringen wanneer de dossierbehandelaar confronteerde met informatie in uw dossier die stelt dat u het paspoort aanvraagde in juli 2015. (gehoorverslag, p18) U verklaarde hierna dat Mr G. (...) het paspoort aanvraagde na de problemen. U veranderde uw verklaringen door te stellen dat het lang geleden was en dat Mr G. (...) alles regelde. U was toen bewusteloos. (gehoorverslag, p19) U bent echter op eigen houtje met de taxi van het huis van P. (...) naar Mr G. (...) gegaan. U hebt hem verteld wat er was gebeurd voor u naar het ziekenhuis werd gebracht.

U verklaarde dat u zich had verward met uw verzekeringskaart. Wanneer u werd gevraagd wanneer u deze verzekeringskaart aanvraagde, wist u het niet meer, omdat –zo verklaarde u zelf- u verward was. U verklaarde dat men in Ghana langs huis komt om zo een verzekeringskaart te laten maken. Even later verklaarde u dat u zich vergiste met uw geboortedatum, 13 december 1995. (gehoorverslag, p19)

U verklaarde dan dat Mr G. (...) het paspoort aanvraagde in het paspoortkantoor van Accra en dat uw verzekeringskaart werd aangevraagd begin 2015. Het blijft onduidelijk waarom u dacht dat de ene vraag wel over uw paspoort ging en de andere vraag over uw verzekeringskaart. Op geen enkel moment tijdens het gehoor verwijst u naar uw verzekeringskaart, tot na de confrontatie van de dossierbehandelaar.

Deze verklaringen zijn geheel tegenstrijdig met uw eerdere verklaringen op vlak van de aanvraagdatum alsook wie het paspoort aanvraagde. Eerst en vooral wijzen uw initiële verklaringen over uw paspoort en de volgende tegenstrijdigheden over uw paspoort op een poging om relevante informatie over uw vrees achter te houden, hetgeen uw algemene geloofwaardigheid (en die van uw verklaringen over uw homoseksuele geaardheid en de daaraan door u gekoppelde vervolgingsfeiten) verder ondermijnt."

De voormelde motieven vinden steun in het administratief dossier, zijn pertinent en terecht en worden, daar zij door verzoeker volledig ongemoeid worden gelaten, door de Raad overgenomen.

Waar verzoeker nog stelt uit een zeer homofobe maatschappij te komen en dat dit gevolgen heeft voor de wijze waarop hij zijn relaas kan uiteenzetten voor derden, wordt er op gewezen dat verzoeker aan het begin van het gehoor op het CGVS werd verteld dat er vragen zouden worden gesteld over zijn geaardheid, dat alles wat hij zegt betrouwbaar is en niet wordt doorgegeven aan de Ghanese autoriteiten of aan andere mensen waarmee hij problemen heeft, dat van hem verwacht wordt dat hij zoveel mogelijk informatie geeft en de volledige waarheid vertelt en dat hij zo gedetailleerd mogelijk antwoordt (adm. doss., stuk 5, gehoorverslag 28 maart 2017, p. 2).

Verzoeker stelde hierbij niet echt vragen te hebben, waarna nagenoeg het ganze interview over zijn seksuele geaardheid ging (adm. doss., stuk 5, gehoorverslag 28 maart 2017, p. 2 en p. 5-18). Op geen enkel moment tijdens het interview maakte verzoeker gewag van moeilijkheden omwille van de homofobe maatschappij waaruit hij komt om aan de “*protection officer*” van het CGVS zijn relaas uiteen te zetten. Bovendien reikt verzoeker ook thans in het verzoekschrift geen concrete elementen aan die hij anders zou hebben gezegd indien hij niet uit een zeer homofobe maatschappij afkomstig zou zijn geweest. Verzoekers betoog doet dan ook geen afbreuk aan de in de bestreden beslissing vastgestelde tegenstrijdigheden, inconsistenties en oppervlakkigheden in zijn verklaringen.

Waar verzoeker er in het verzoekschrift nog op wijst dat hij als homoseksuel op de vlucht het slachtoffer is geworden van verregaande geweldpleging en dat hij een eenduidig medisch attest heeft voorgelegd met betrekking tot zijn verwondingen, gaat hij voorbij aan wat in de bestreden beslissing over dit attest wordt gesteld:

“Over het ziekenhuisattest dient het volgende te worden opgemerkt. Het ziekenhuis werd niet teruggevonden in de beschikbare informatie. Het attest verwijst naar verwondingen die op verschillende wijzen kunnen worden opgelopen. De vaststelling dat het attest verwijst naar de redenen van uw verwondingen, zijn een aanwijzing voor het gesolliciteerd karakter van het attest. Bijgevolg kan dit attest de ongeloofwaardigheid van uw asielaanvraag niet herstellen.”

Verzoeker houdt verkeerdelijk voor dat met het door hem neergelegde medisch attest geen rekening werd gehouden om de enkele reden dat zijn relaas lacunes bevat, doch dit kan niet worden gelezen in de voorgaande motivering. Verzoeker gaat niet in op de concrete motieven over het door hem neergelegde medisch attest. Door louter te herhalen dat hij een medisch attest heeft voorgelegd met betrekking tot zijn verwondingen waarop vermeld staat dat hij verwondingen opliep omwille van zijn homoseksuel geaardheid, weerlegt verzoeker geenszins de concrete vaststellingen van de commissaris-generaal. Aldus maakt verzoeker zijn vrees voor vervolging geenszins aannemelijk. Met een dergelijke summiere uiteenzetting doet verzoeker niets meer dan te kennen geven dat hij het niet eens is met de beoordeling door de commissaris-generaal van het door hem neergelegde medisch attest.

Voor zover verzoeker nog voorhoudt dat de commissaris-generaal *proprio motu* een onderzoek had moeten voeren naar zijn psychologische en fysische situatie aangaande de opgelopen trauma's, wordt er op gewezen dat het in beginsel aan de verzoeker om internationale bescherming toekomt om alle nodige elementen ter staving van zijn verzoek, zoals vermeld in artikel 48/6, § 1, tweede lid, van de Vreemdelingenwet, zo spoedig mogelijk aan te brengen. Hij moet een inspanning doen om dit verzoek te onderbouwen, onder meer aan de hand van verklaringen, schriftelijke bewijzen, zoals documenten en stukken, of ander bewijsmateriaal. Te dezen is verzoeker er niet in geslaagd doorleefde verklaringen af te leggen aangaande zijn eigen homoseksuel bewustwording, ervaringen en relaties en de eigenheid van homoseksualiteit die verder reiken dan stereotiepe opvattingen over homoseksualiteit. Gelet op al het voorgaande maakt verzoeker niet aannemelijk dat de commissaris-generaal een bijkomend onderzoek diende uit te voeren naar zijn psychologische en fysische situatie.

Met betrekking tot de overige door verzoeker op het CGVS neergelegde documenten wordt in de bestreden beslissing als volgt gemotiveerd:

“Het eerste artikel (dd 4 juni 2015), betreft een internetartikel over de aanval waarvan u beweerde slachtoffer te zijn geweest. Het artikel vermeldt uw naam en foto.

Het internetartikel kan echter de ongeloofwaardigheid van uw homoseksuel geaardheid niet herstellen, evenmin die van de aanval zelf. Een online artikel kan immers niet beschouwd worden als een officieel document en de artikels die online verschijnen zijn niet per definitie waarheidsgetrouw. Komt daarbij dat corruptie in Ghana wijdverspreid is (zie administratief dossier), waardoor dergelijke artikelen met de nodige terughoudendheid moeten behandeld worden. Om dezelfde reden kan de authenticiteit van voorgelegd artikel niet zonder meer worden aangenomen.

Met betrekking tot het artikel dat u voorlegt, dient opgemerkt dat u pas verwees naar het artikel toen u verschillende documenten toonde, nadat de dossierbehandelaar opmerkte dat het leek dat u informatie op papier voor u had liggen op het moment van het videoconferentie-gehoor. Pas nadat u naar het artikel over David Tete sprak (zie verder), verwees u naar het artikel waar uzelf in vermeld stond.(gehoorverslag, p16) Hierdoor wekte u de indruk dat u de documenten zelf niet het hoofdelement van uw asielaanvraag vindt.

Het artikel maakt melding dat uw familie het incident heeft aangegeven. Dit is opvallend, want u verklaarde zelf dat uw moeder niet op de hoogte was van uw geaardheid.(gehoorverslag, p9)

Verder dient te worden opgemerkt dat er verschillende schrijffouten staan in het artikel en werd een inconsequent gebruik van hoofdletters vastgesteld. Het artikel heeft geen auteur, wat verder aansluit bij bovenstaande twijfels met betrekking tot de authenticiteit van dergelijke documenten.

Tenslotte verklaarde u zelf dat "niet iedereen" het artikel kan raadplegen, (gehoorverslag, p19) waardoor er evenmin een gegronde vrees bestaat enkel en alleen op basis van het artikel. Het artikel geeft verder de indruk dat de auteur begaan is met uw situatie. Zo vermeldt het artikel dat een goede "samantan" (vermoedelijk samaritaan) u kon helpen ontsnappen. Het artikel sluit af met de hoop dat de politie de daders zal vatten en dat de "jungle"-justitie moet beëindigd worden. (zie administratief dossier)

Dit artikel betreft, gelet op de vastgestelde ongeloofwaardigheid van uw verklaringen, een geënceneerde situatie die bezwaarlijk uw beweerdde geaardheid kan ondersteunen. Hierbij dient erop gewezen dat documenten, zoals foto's en beeldopnames, enkel een ondersteunende werking hebben, namelijk het vermogen om de intrinsieke bewijswaarde van een plausibel en geloofwaardig relaas kracht bij te zetten. Op zichzelf vermogen documenten evenwel niet de geloofwaardigheid van een ongeloofwaardig asielaanvraag, in casu gebaseerd op uw verklaarde homoseksuele geaardheid, te herstellen.

U diende eveneens een foto in. Hierop staan twee jongemannen in een winkel. Vermoedelijk bent u zelf een van hen. U verwees niet naar deze foto tijdens het gehoor. De foto bewijst niets over uw beweerdde geaardheid.

(...)

Verder diende u twee andere internetartikels in: Een artikel werd gepubliceerd op 17 juni 2011 en verwijst naar David Tetteh, een ex-parlements lid die zijn ongenoegen over rechten van homoseksuelen uit. Uw naam staat er niet in vermeld. Ook het artikel van Human Rights Watch (dd. 8 januari 2018) geeft enkel informatie over de algemene situatie van LGBT's in uw land. U diende eveneens een wikipedia-pagina in over LGBT-rechten in Ghana. Ook deze behandelt enkel de algemene situatie in uw land. Het CGVS erkent dat de situatie voor LGBT's in Ghana ernstig is. De artikels over de algemene situatie van LGBT's in uw land van herkomst, veranderen niets aan uw eigen verklaringen over uw eigen geaardheid."

Ook deze motieven vinden steun in het administratief dossier, zijn pertinent en terecht en worden, daar ze door verzoeker volledig ongemoeid worden gelaten, door de Raad overgenomen.

Voorts brengt verzoeker geen argumenten, gegevens of tastbare stukken aan die een ander licht kunnen werpen op zijn vluchtmotieven.

In acht genomen wat voorafgaat, kan in hoofde van verzoeker geen vrees voor vervolging in de zin van artikel 1, A (2) van het Verdrag van Genève en artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet in aanmerking worden genomen.

2.3.4. Beoordeling van de subsidiaire beschermingsstatus

2.3.4.1. Met betrekking tot de ernstige schade zoals bedoeld in artikel 48/4, § 2, a), van de Vreemdelingenwet, kan worden volstaan met de vaststelling dat verzoeker op deze gronden geen subsidiaire bescherming vraagt.

2.3.4.2. In zoverre verzoeker zich met betrekking tot de ernstige schade zoals bedoeld in artikel 48/4, § 2, b), van de Vreemdelingenwet beroept op de aangevoerde asielmotieven, kan dienstig worden verwezen naar de hoger gedane vaststellingen daarover waarbij geconcludeerd wordt dat verzoeker zijn voorgehouden vervolgingsfeiten niet heeft aangetoond.

Voorts dient te worden vastgesteld dat verzoeker geen andere concrete persoonlijke kenmerken en omstandigheden aantoont waaruit blijkt dat hij een reëel risico loopt op foltering of onmenselijke of vernederende behandeling of bestraffing, of een reëel risico op een ernstige bedreiging van het leven of de persoon. Verzoeker maakte immers doorheen zijn opeenvolgende verklaringen geen gewag van andere persoonlijke problemen die hij de laatste jaren in Ghana zou hebben gekend.

2.3.4.3. Wat betreft de subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4, § 2, c), van de Vreemdelingenwet, stelt de Raad vast dat uit niets blijkt dat er in Ghana actueel sprake is van een internationaal of binnenlands gewapend conflict zodat er ten aanzien van verzoeker geen zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat hij louter door zijn aanwezigheid aldaar een reëel risico zou lopen op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, § 2, c), van de Vreemdelingenwet.

2.3.4.4. Verzoeker toont gelet op het voormelde niet aan dat in zijn hoofde zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat hij bij een terugkeer naar zijn land van herkomst een reëel risico zou lopen op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, § 2, van de Vreemdelingenwet.

2.3.5. Ingevolge bovenstaande vaststellingen kan verzoeker niet als vluchteling worden erkend in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet. Verzoeker toont evenmin aan dat hij in aanmerking komt voor de toepassing van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet met betrekking tot de toekenning van de subsidiaire beschermingsstatus.

2.3.6. In de mate dat verzoeker aanvoert dat artikel 3 van het EVRM wordt geschonden, dient ten slotte te worden vastgesteld dat de bevoegdheid van de commissaris-generaal in deze beperkt is tot het onderzoek naar de nood aan internationale bescherming in de zin van de artikelen 48/3 en 48/4 van de Vreemdelingenwet.

2.3.7. Waar verzoeker in uiterst ondergeschikte orde vraagt om de bestreden beslissing te vernietigen, wijst de Raad erop dat hij slechts de bevoegdheid heeft om de beslissing van de commissaris-generaal tot weigering van de vluchtelingenstatus en van de subsidiaire beschermingsstatus te vernietigen om redenen vermeld in artikel 39/2, § 1, 2°, van de Vreemdelingenwet. Zoals blijkt uit wat voorafgaat, toont verzoeker echter niet aan dat er een substantiële onregelmatigheid kleeft aan de bestreden beslissing die door de Raad niet kan worden hersteld, noch toont hij aan dat er essentiële elementen ontbreken die inhouden dat de Raad niet kan komen tot een bevestiging of een hervorming zonder aanvullende onderzoeksmaatregelen hiertoe te moeten bevelen. Het verzoek tot vernietiging kan derhalve niet worden ingewilligd.

2.3.8. Het enig middel is, in de mate dat het ontvankelijk is, ongegrond.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De vluchtelingenstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op zeven mei tweeduizend achttien door:

dhr. D. DE BRUYN,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

mevr. A.-M. DE WEERDT,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

A.-M. DE WEERDT

D. DE BRUYN